YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 2003 *

Asiassa T-374/00,

Verband der freien Rohrwerke eV, kotipaikka Düsseldorf (Saksa),

Eisen- und Metallwerke Ferndorf GmbH, kotipaikka Kreuztal-Ferndorf (Saksa),

Rudolf Flender GmbH & Co. KG, kotipaikka Siegen (Saksa), edustajanaan asianajaja H. Hellmann,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään W. Mölls ja W. Wils, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jota tukevat

Mannesmann AG, kotipaikka Düsseldorf (Saksa), edustajinaan asianajajat K. Moosecker ja P. Niggemann,

ja

Salzgitter AG, kotipaikka Salzgitter (Saksa), edustajinaan asianajajat J. Sedemund ja T. Lübbig,

väliintulijoina,

jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 5.9.2000 tehdyn päätöksen COMP/M.2045 ja 14.9.2000 tehdyn päätöksen COMP/EHTY.1336, joilla komissio on hyväksynyt asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja HT 66 artiklan 2 kohdan nojalla sen, että Salzgitter on hankkinut määräysvallan Mannesmannröhren-Werkessä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.1.2003 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

A *EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehtyä päätöstä koskevat oikeussäännöt*

1 HT 33 artiklassa määrätään seuraavaa:

" — —

Jäljempänä 48 artiklassa tarkoitettu yritys tai yhteenliittymä voi samoin edellytyksin nostaa kanteen sitä koskevasta yksittäisestä päätöksestä tai suosituksesta taikka yleisestä päätöksestä tai suosituksesta, johon se katsoo liittyvän itseensä vaikuttavaa harkintavallan väärinkäyttöä.

Tämän artiklan kahdessa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu kanne on pantava vireille yhden kuukauden kuluessa päätöksen tai suosituksen julkaisemisesta tai tiedoksi antamisesta.

— — "

2 HT 66 artiklassa määrätään seuraavaa:

"1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komission ennalta antama lupa vaaditaan kaikkiin toimiin, joiden suorana tai välillisenä vaikutuksena itsessään on, että 79 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuilla alueilla jonkun henkilön tai jonkin yrityksen taikka jonkin henkilö- tai yritysryhmän toimen seurauksena syntyy yrityskeskittymä, johon kuuluu ainakin yksi 80 artiklassa tarkoitettu yritys, riippumatta siitä, koskeeko toimi yksittäistä tuotetta vai lukuisia eri tuotteita, ja riippumatta siitä, toteutetaanko toimi sulautumisena, osakkeiden tai osuuksien, yrityksen osien tai varojen hankkimisena, lainana, sopimuksena tai muuna määräysvallan hankkimisena. Edellä tarkoitettujen määräysten soveltamiseksi komissio määrittelee neuvostoa kuultuaan antamallaan asetuksella yrityksen määräysvallan muodostavat olennaiset osat.

2. Komissio antaa 1 kohdassa tarkoitetun luvan, jos se toteaa, että suunniteltu toimi ei anna henkilöille tai yrityksille, joita asia koskee, valtaa sen toimivaltaan kuuluvan tuotteen tai kuuluvien tuotteiden osalta:

— määrätä hintoja, valvoa tai rajoittaa tuotantoa tai jakelua taikka estää tehokasta kilpailua merkittävällä osalla kyseisten tuotteiden markkinoita; taikka

— kiertää tämän sopimuksen soveltamisesta johtuvia kilpailusääntöjä erityisesti saamalla keinotekoisesti aikaan etuoikeutettu asema, joka merkitsee merkittävää etua mahdollisuuksissa hankintoihin tai markkinoillepääsyssä.

— — "

3 HT 80 artiklassa määrätään vielä seuraavaa:

"Tässä sopimuksessa 'yrityksellä' tarkoitetaan yritystä, joka harjoittaa hiilen tai teräksen tuotantoa 79 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla, sekä 65 ja 66 artiklaa sovellettaessa ja niiden soveltamiseksi vaadittavien tietojen ja niihin liittyvien menettelyjen yhteydessä myös yritystä tai kauppaedustajan liikettä, joka säännöllisesti harjoittaa muuta jakelua kuin myyntiä kotitalouskuluttajille tai pienteollisuudenharjoittajille."

B *EY:n perustamissopimuksen nojalla tehtyä päätöstä koskevat oikeussäännöt*

4 Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, s. 1), sellaisena kuin se on oikaistuna EYVL 1990, L 257, s. 13) ja sellaisena kuin se on muutettuna 30.6.1997 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1310/97 (EYVL L 180, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 4064/89) 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Arvioitaessa, soveltuvatko keskittymät, joihin tätä asetusta sovelletaan, yhteismarkkinoille, noudatetaan seuraavia säännöksiä.

Arvioinnissa komissio ottaa huomioon:

a) tarpeen ylläpitää ja kehittää tehokasta kilpailua yhteismarkkinoilla muun muassa kaikkien kyseessä olevien markkinoiden rakenteen sekä yhteisön

alueelta ja sen ulkopuolelta olevien yritysten todellisen ja mahdollisen kilpailun kannalta

b) keskittymään osallistuvien yritysten aseman markkinoilla ja niiden taloudellisen ja rahoituksellisen vahvuuden, tavarantoimittajien ja käyttäjien käytettävissä olevat valintamahdollisuudet, heidän pääsynsä hankinta- ja toimitusmarkkinoille, oikeudelliset ja muut markkinoillepääsyn esteet, asianomaisten tavaroiden tai palvelujen tarjonnan ja kysynnän kehityksen, väli- ja loppukäyttäjien edut sekä kehityksen teknisessä ja taloudellisessa edistyksessä, jos se on käyttäjille eduksi eikä estä kilpailua.

2. Keskittymä julistetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi, jollei sillä luoda tai vahvisteta sellaista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy.

— — ".

5 Asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Komissio tutkii ilmoituksen heti sen saatuaan.

— —

b) Jos komissio toteaa, että ilmoitettuun keskittymään tosin sovelletaan tätä asetusta, mutta vakavia epäilyjä ei kuitenkaan ole sen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, komissio päättää, että se ei vastusta keskittymää, ja julistaa että keskittymä soveltuu yhteismarkkinoille.

— — "

Käsiteltävän asian taustalla olevat tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

6 Nyt käsiteltävän kumoamiskanteen ovat nostaneet Verband der freien Rohrwerke eV (jäljempänä VFR), yritysten yhteenliittymä, ja sen kaksi jäsenyhtiötä eli Eisen- und Metallwerke Ferndorf Gmbh (jäljempänä Ferndorf) ja Rudolf Flender GmbH & Co. KG (jäljempänä Flender).

7 VFR on yhteenliittymä, joka valvoo 10:n Saksassa sijaitsevan keskisuuren yrityksen etuja. Nämä yritykset valmistavat kuumavalssatuista leveistä nauhoista tai neliölevyistä hitsattavia teräsputkia kuulumatta mihinkään Euroopan terästeollisuuden suurista konserneista. Kyseinen yhteenliittymä on puolestaan Wirtschaftsverband Eisen, Blech und Metall Verarbeitende Industrie eV:n (jäljempänä EBM) jäsen, ja tämä yhteenliittymä valvoo raudan-, pellin- ja metallinjalostusteollisuuden eri alojen etuja.

8 Ferndorf on yritys, joka valmistaa lähinnä läpimitaltaan yli 406 mm:n suuruisia kierrehitsattuja teräsputkia (jäljempänä suuret putket). Flender puolestaan valmistaa läpimitaltaan alle 406 mm:n suuruisia pitkittäin hitsattuja teräsputkia (jäljempänä pienet putket). On huomattava, että toisin kuin VFR:n muut jäsenet, jotka valmistavat teräsputkia neliölevyistä, sekä Ferndorf että Flender valmistavat putkia kuumavalssatuista leveistä nauhoista.

9 Salzgitter AG -yhtiö, saksalainen suuryritys, joka valmistaa ja jalostaa integroidusti terästuotteita (jäljempänä Salzgitter), ilmoitti 1.8.2000 komissiolle aikomuksestaan hankkia määräysvallan Mannesmannröhren-Werke AG -yhtiössä (jäljempänä MRW), johon kuuluvat Mannesmann AG (99,3 prosenttia) ja Thyssen AG (0,7 prosenttia) ja joka valmistaa ja myy teräsputkia sekä putkien valmistamiseen käytettäviä raaka-aineita (tätä liiketoimea kutsutaan jäljempänä riidanalaiseksi yrityskeskittymäksi). MRW:llä on yhdessä Usinor-konserniin kuuluvan Dillingerhütte-yhtiön (jäljempänä DH) kanssa määräysvalta pitkittäin hitsattuja ja kierrehitsattuja putkia valmistavassa Europipe SA -yhtiössä. Lisäksi MRW:llä on yhdessä Vallourec-konsernin kanssa määräysvalta Vallourec & Mannesmann tubes SA -yhtiössä, joka valmistaa niin ikään teräsputkia. MRW:llä on vielä Thyssen Krupp Stahl AG -yhtiön (jäljempänä TKS) kanssa määräysvalta Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH:ssa (jäljempänä HKM), joka valmistaa raakaterästä ja puolivalmisteita.

10 Koska riidanalainen yrityskeskittymä koski sekä terästeollisuuden tuotteita, joihin HT 81 artiklan ja EHTY:n perustamissopimuksen liitteen I mukaan sovelletaan HT 66 artiklan mukaista yrityskeskittymien valvontaa, että jalostettuja tuotteita, kuten teräsputkia, joihin sovelletaan EY:n perustamissopimusta, hanke ilmoitettiin toisaalta asetuksen N:o 4064/89 4 artiklan 1 kohdan ja toisaalta HT 66 artiklan mukaisesti.

11 Komissio kehotti virallisessa lehdessä 12.8.2000 julkaistulla ilmoituksella niitä, joita asia koskee, esittämään kantansa riidanalaiseen yrityskeskittymään 10 päivän kuluessa.

12 Julkaisemisen jälkeen sekä EBM että Ferndorf ilmoittivat ilmoitettua yrityskeskittymää koskeneista varauksistaan. Ne esittivät pelkäävänsä, ettei Salzgitter kyseisen keskittymän jälkeen olisi enää kiinnostunut toimittamaan kilpailukykyisin ehdoin neliölevyjä ja kuumavalssattuja leveitä nauhoja putken-

valmistajille, jotka eivät kuuluisi mihinkään integroituun terästeollisuuden suureen konserniin (jäljempänä riippumattomat putkenvalmistajat), varsinkaan sen vuoksi, että nämä kilpailevat Salzgitterin ja tiettyjen sen määräysvallassa olevien yhtiöiden kanssa tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla putkimarkkinoilla.

13 Komissio teki 5.9.2000 päätöksen COMP/M.2045 — Salzgitter/Mannesmannröhren-Werke, jolla se julisti riidanalaisen yrityskeskittymän yhteismarkkinoille soveltuvaksi asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla (jäljempänä EY-päätös).

14 Komissio teki 14.9.2000 päätöksen COMP/EHTY.1336 — Salzgitter/Mannesmannröhren-Werke, jolla se antoi luvan riidanalaiselle yrityskeskittymälle HT 66 artiklan 2 kohdan nojalla (jäljempänä EHTY-päätös; EHTY-päätöstä ja EY-päätöstä kutsutaan jäljempänä yhteisnimellä riidanalaiset päätökset).

15 Viimeksi mainitussa päätöksessä se muun muassa katsoi, että huomautukset, joita tietyt saksalaiset riippumattomat suurten putkien valmistajat, jotka pelkäsivät, että Salzgitter syrjisi niitä neliölevyjen ja kuumavalssattujen leveiden nauhojen toimituksissa, olivat esittäneet keskittymähankkeesta, olivat perusteettomia. Se näet katsoi, että mikäli Salzgitter ryhtyisi tällaisiin syrjiviin menettelytapoihin, olisi aina mahdollista toteuttaa HT 65 artiklan ja 66 artiklan 7 kohdan mukaisia toimenpiteitä. Se kuitenkin kirjasi päätökseen Salzgitterin seuraavan julistuksen:

"Salzgitter-konserni julistaa täten, ilmoittaessaan yrityskeskittymästä yrityskeskittymien valvonnasta annetun asetuksen ja HT 66 artiklan 3 kohdan nojalla, että mikäli Euroopan komissio antaa luvan yrityskeskittymälle, se tekee asiakkailleen, erityisesti suurten hitsattujen putkien valmistajille, edelleen tar-

jouksia, jotka ovat markkinaehtojen mukaisia, ja että Salzgitter-konserni valmistaa tällaisia tuotteita. Se ei ryhdy minkäänlaisiin syrjiviin toimenpiteisiin asiakkaitaan kohtaan varsinkaan hinnan, laadun ja toimitusehtojen osalta. Syrjintää koskevana vertailukohtana ovat neliölevyjen osalta Europipelle myönnetyt ehdot ja kuumavalssattujen leveiden nauhojen osalta ehdot, joita Salzgitter AG tällä hetkellä myöntää putkenvalmistajille" (jäljempänä syrjimättömyysjulistus).

16 EBM pyysi 25.9.2000 päivätyllä kirjeellä komissiota toimittamaan sille tarkempia tietoja riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksyvistä päätöksistä ja mahdollisuudesta ottaa kantaa näihin päätöksiin.

17 Komissio lähetti tämän pyynnön perusteella faksilla 3.10.2000 EBM:lle jäljennöksen riidanalaisista päätöksistä.

18 EBM vastasi tähän 4.10.2000 päivätyllä kirjeellä. Se täsmensi kirjeessään, että sen jäseniin kuuluu myös tiettyjä pienten teräsputkien valmistajia ja että riidanalainen yrityskeskittymä koski myös näitä yrityksiä, joten oli tarpeen, että Salzgitter sitoutuisi olemaan syrjimättä myöskään niitä.

19 Kantajat esittivät 30.10.2000 päivätyssä kirjeessä komissiolle riidanalaisia päätöksiä koskevat moitteensa. Ne ilmoittivat erityisesti komissiolle syyt, joiden vuoksi ne katsoivat, että riidanalaisissa päätöksissä sen enempää kuin niihin sisältyvässä syrjimättömyysjulistuksessakaan ei ollut otettu riittävällä tavalla huomioon riippumattomien putkenvalmistajien etuja. Ne pyysivät lisäksi komissiota toimittamaan niille hyväkuntoiset jäljennökset riidanalaisista päätöksistä. Ne saivat nämä jäljennökset 14.11.2000.

20 Kantajat pyysivät 23.11.2000 päivätyllä kirjeellä komissiolta tilaisuutta tutustua riidanalaista yrityskeskittymää koskevaan hallinnolliseen asiakirja-aineistoon. Komissio ilmoitti niille 1.12.2000 päivätyllä kirjeellä, että se ei voisi suostua tähän pyyntöön. Lisäksi se vahvisti 5.12.2000 päivätyllä kirjeellä, että Salzgitter oli kieltänyt sen, että niille toimitettaisiin jäljennös yrityskeskittymää koskevasta ilmoituksesta edes sellaisessa muodossa, josta olisi poistettu liikesalaisuudet.

21 Kantajat nostivat nyt käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.12.2000 toimittamallaan kannekirjelmällä.

22 Mannesmann pyysi 8.3.2001 päivätyllä kirjeellä ja Salzgitter 20.3.2001 päivätyllä kirjeellä lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijoina tukeakseen komission vaatimuksia.

23 Osapuolten huomautukset saatuaan kolmannen jaoston puheenjohtaja antoi 17.5.2001 päivätyllä määräyksellä Salzgitterille ja Mannesmannille luvan osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia (jäljempänä väliintulijat). Ne jättivät väliintulokirjelmänsä 2.7.2001.

24 Kirjallinen käsittely päättyi vastaajan vastauksen jättämiseen 14.12.2001.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella suullisen käsittelyn aloittamisesta ja määräsi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena osapuolia esittämään tiettyjä asiakirjoja sekä esitti niille kirjallisia kysymyksiä.

26 Osapuolet esittivät suulliset lausumansa sekä vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin 16.1.2003 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

27 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— määrää komission esittämään riidanalaiseen yrityskeskittymään liittyvän hallinnollisen asiakirja-aineiston tai määrää komission ainakin esittämään yrityskeskittymäilmoituksen/-ilmoitukset

— kumoaa riidanalaiset päätökset ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Komissio vaatii väliintulijoiden tukemana, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ensisijaisesti jättää kumoamiskanteen tutkimatta

— toissijaisesti hylkää kumoamiskanteen perusteettomana ja

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

A *Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin siinä vaaditaan EHTY-päätöksen kumoamista*

1. *Osapuolten lausumat*

29 Komissio arvioi väliintulijoiden tukemana, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty siltä osin kuin siinä vaaditaan EHTY-päätöksen kumoamista, koska kantajilla ei ole vaadittavaa asiavaltuutta. Se korostaa, että kantajat eivät ole "[HT] 48 artiklassa tarkoitettu yritys tai yhteenliittymä", jotka HT 33 artiklan toisen kohdan mukaan ovat ainoita, jotka voivat nostaa kumoamiskanteen EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehdyistä päätöksistä tai annetuista suosituksista.

30 Komissio vetoaa lisäksi siihen, että kanne, joka on nostettu 11.12.2000, on pantu liian myöhään vireille. Se toteaa oikeuskäytännöstä ilmenevän, että nyt käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa, jossa riitautettua toimea ei ole annettu tiedoksi kantajille eikä myöskään julkaistu virallisessa lehdessä, HT 33 artiklan kolmannen kohdan mukainen kuukauden määräaika alkaa kulua siitä hetkestä, jona kantaja on saanut tiedon toimen sisällöstä ja perusteluista (asia 236/86, Dillinger Hüttenwerke v. komissio, tuomio 6.7.1988, Kok. 1988, s. 3761, 14 kohta). Komission mukaan tosiseikkojen muodostamasta kokonaisuudesta ilmenee, että kantajat ovat saaneet tiedon EHTY-päätöksestä ja sen perusteluista kokonaisuudessaan viimeistään 30.10.2000 ja hyvin todennäköisesti jo ennen sitä.

31 Kantajat väittävät, että niillä on vaadittava asiavaltuus EHTY-päätöksen kumoamisen vaatimiseksi. Ne toteavat, että tarkasteltaessa sellaisen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä, jonka ulkopuolinen on nostanut EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehdystä päätöksestä, sovelletaan samoja edellytyksiä kuin tarkasteltaessa sellaisen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä, joka on nostettu EY:n perustamissopimuksen nojalla tehdystä päätöksestä, koska HT 33 artiklan mukaan ulkopuolinen voi nostaa kanteen "sitä koskevasta yksittäisestä päätöksestä", mikä on tilanne tässä tapauksessa. Lisäksi ne katsovat, että EHTY:n perustamissopimuksella käyttöön otettu järjestelmä, jossa evätään oikeus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi kaikilta kyseisen perustamissopimuksen soveltamisalaan kuulumattomilta yrityksiltä, vaikka kyseisen perustamissopimuksen nojalla tehty päätös koskisi niitä suoraan ja erikseen, on oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvien periaatteiden ja erityisesti yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kannalta virheellinen.

32 Kantajat kiistävät myös sen komission väitteen oikeellisuuden, jonka mukaan kanne olisi nostettu liian myöhään siltä osin kuin siinä vaaditaan EHTY-päätöksen kumoamista. Ne korostavat, että kyseistä päätöstä ei ole vielä annettu niille tiedoksi, joten HT 33 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti kyseisessä määräyksessä tarkoitettu kuukauden määräaika ei ole vielä alkanut kulua.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

33 HT 33 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että "[HT] 48 artiklassa tarkoitettu yritys tai yhteenliittymä" voi samoin edellytyksin kuin ensimmäisessä kohdassa on määrätty nostaa kanteen sitä koskevasta yksittäisestä päätöksestä tai suosituksesta taikka yleisestä päätöksestä tai suosituksesta, johon se katsoo liittyvän itseensä vaikuttavaa harkintavallan väärinkäyttöä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseisessä artiklassa luetellaan tyhjentävästi ne oikeussubjektit, joilla on oikeus nostaa kumoamiskanne, joten ne oikeussubjektit, joita siinä ei ole mainittu, eivät voi pätevästi nostaa tällaista kannetta (asia 222/83, Commune de Differdange ym. v. komissio, tuomio 11.7.1984, Kok. 1984, s. 2889, 8 kohta; asia T-4/97, D'Orazio ja Hublau v. komissio, määräys 29.9.1997, Kok. 1997, s. II-1505, 15 kohta ja asia T-70/97, Région wallonne v. komissio, määräys 29.9.1997, Kok. 1997, s. II-1513, 22 kohta).

34 HT 80 artiklasta puolestaan seuraa, että käsitteellä "yritys" tarkoitetaan "yritystä, joka harjoittaa hiilen tai teräksen tuotantoa [yhteisössä]", ja lisäksi HT 65 ja HT 66 artiklaa sovellettaessa ja niihin liittyvien menettelyjen yhteydessä myös yritystä tai liikettä, joka harjoittaa muuta jakelua kyseisellä alueella.

35 Käsitteellä "[HT] 48 artiklassa tarkoitettu yhteenliittymä" tarkoitetaan puolestaan yhteenliittymiä, jotka edustavat jäseninään olevia HT 80 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 7/54 ja 9/54, Groupement des industries sidérurgiques luxembourgeoises v. korkea viranomainen, tuomio 23.4.1956, Kok. 1956, s. 53, 83; asia 67/63, Sorema v. korkea viranomainen, tuomio 19.3.1964, Kok. 1964, s. 293, 316; asia C-180/88, Wirtschaftsvereinigung Eisen- und Stahlindustrie v. komissio, tuomio 6.12.1990, Kok. 1990, s. I-4413, 23 kohta ja asia T-239/94, EISA v. komissio, tuomio 24.10.1997, Kok. 1997, s. II-1839, 28 kohta).

36 Tässä tapauksessa on todettava, että Ferndorf ja Flender eivät harjoita hiilen tai teräksen tuotantoa tai jakelua, koska ne valmistavat teräsputkia, joita ei mainita EHTY:n perustamissopimuksen liitteessä I ja jotka eivät näin ollen kuulu kyseisen perustamissopimuksen soveltamisalaan. VFR puolestaan valvoo teräsputkien valmistajien etuja.

37 Vaikka oletettaisiin, että kantajat kykenisivät osoittamaan EHTY-päätöksen koskevan niitä, on näin ollen ilmeistä, että niillä ei ole kuitenkaan asiavaltuutta vaatia kyseisen päätöksen kumoamista HT 33 artiklan toisen kohdan nojalla.

38 Tältä osin ei ole syytä hyväksyä kantajien väitettä, jonka mukaan EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehtyjä päätöksiä ja annettuja suosituksia koskevan kanneoikeuden rajoittaminen yksinomaan kyseisen perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluviin yrityksiin ja yritysten yhteenliittymiin olisi tehokkaan

oikeussuojan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista. Pitää paikkansa, että varsin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeussubjektien asiavaltuutta koskevia EHTY:n perustamissopimuksen määräyksiä on tulkittava laajasti, jotta taataan yksityisten oikeusturva (asia 66/76, CFDT v. neuvosto, tuomio 17.2.1977, Kok. 1977, s. 305, Kok. Ep. III, s. 321, 8 kohta ja yhdistetyt asiat T-12/99 ja T-63/99, UK Coal v. komissio, tuomio 12.7.2001, Kok. 2001, s. II-2153, 53 kohta). On kuitenkin todettava, että tämä laaja tulkinta ei saa olla sellainen, että se olisi EHTY:n perustamissopimuksen selvän sanamuodon vastainen. Kuten yhteisön tuomioistuimet ovat näet useaan kertaan muistuttaneet, ne eivät voi poiketa perustamissopimuksilla käyttöön otetusta oikeudellisesta järjestelmästä (ks. erityisesti EHTY:n perustamissopimuksen mukaisten oikeussuojakeinojen osalta asia 12/63, Schlieker v. korkea viranomainen, tuomio 4.7.1963, Kok. 1963, s. 173, 186).

39 Näin ollen kanne on edellä esitetyn perusteella jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan EHTY-päätöksen kumoamista, ilman että on tarpeen tutkia kysymystä kanteen liian myöhäisestä nostamisesta HT 33 artiklan kolmannen kohdan mukaisen kuukauden määräajan osalta.

B *Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin siinä vaaditaan EY-päätöksen kumoamista*

1. *Osapuolten lausumat*

40 Komissio, jota väliintulijat tältä osin tukevat, esittää epäilyksensä kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä. Se näet arvioi, että EY 230 artiklan neljännen kohdan määräysten vastaisesti EY-päätös, jota ei ole osoitettu kantajille, ei koske niitä erikseen.

41 Se toteaa ensinnäkin, että VFR ja Flender eivät täytä yhtäkään niistä kolmesta seikasta, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon asiassa T-2/93, Air France vastaan komissio, 19.5.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. 1994, s. II-323, Kok. Ep. XV, s. II-49) katsoessaan, että päätös koski kyseisen kantajaa erikseen, eli ensinnäkin sen, että se oli jo hallinnollisessa menettelyssä esittänyt varauksia ilmoitettua yrityskeskittymää vastaan, toiseksi sen, että komissio oli arvioinut kilpailutilannetta relevanteilla markkinoilla siten, että kantajan tilanne oli otettu erityisesti huomioon, ja kolmanneksi sen, että kantaja oli velvoitettu Ranskan hallituksen ja komission välisellä sopimuksella luopumaan omistuksestaan TAT-yhtiössä. Ferndorfin osalta komissio katsoo, että pelkästään se seikka, että se on osallistunut hallinnolliseen menettelyyn, ei ole riittävä peruste katsoa, että päätös koskisi sitä erikseen, koska asiaa koskevan tavanomaisen käytäntönsä mukaisesti komissio on ottanut yhteyttä useisiin yrityksiin tutkiessaan ilmoitettua yrityskeskittymää ja saanut niiltä noin 20 vastausta.

42 Se väittää toiseksi, että kantajat vetoavat virheellisesti asiassa T-96/92, CCE de la Société générale des grandes sources ym. vastaan komissio, 27.4.1995 annettuun tuomioon (Kok. 1995, s. II-1213), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että se, että asetuksen N:o 4064/89 18 artiklan 4 kohdassa mainitaan nimenomaisesti yrityskeskittymän kohteena olevien yritysten työntekijöiden edustajat kolmansina osapuolina, joilla on asiassa riittävä etu tullakseen komission kuulemiksi, oli riittävä peruste katsoa, että kyseisen keskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille tehty komission päätös koski niitä erikseen. Se näet katsoo, että tämä periaate ei ole sovellettavissa nyt käsiteltävässä asiassa, koska toisin kuin työntekijöiden edustajat, kantajat eivät kuulu selkeästi rajattuun ryhmään eikä niillä ole erityisoikeuksia asetuksen N:o 4064/89 nojalla.

43 Kolmanneksi se katsoo, että toisin kuin kantajat väittävät, pelkästään se seikka, että yrityskeskittymällä on kielteisiä vaikutuksia Ferndorfin ja Flenderin taloudelliseen tilanteeseen riippumattomina putkenvalmistajina, ei ole riittävä peruste katsoa, että päätös koskisi niitä erikseen, koska sen lisäksi, että kyseinen väite

perustuu osittain epätarkkoihin tietoihin, yhteisössä on lukuisia riippumattomia valmistajia, jotka ovat samanlaisessa tilanteessa.

44 Lopuksi komissio arvioi, että kantajat viittaavat virheellisesti asiassa T-3/93, Air France vastaan komissio, 24.3.1994 annettuun tuomioon (Kok. 1994, s. II-121, Kok. Ep. XV, s. II-1), koska toisin kuin nyt käsiteltävässä asiassa, Air France erottui kyseisessä asiassa selvästi muista markkinoiden toimijoista.

45 Kantajat väittävät, että niillä on asiavaltuus vaatia EY-päätöksen kumoamista.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

46 Koska EY-päätöstä ei ole osoitettu kantajille vaan ainoastaan yrityskeskittymän osapuolille, EY 230 artiklan neljännestä kohdasta seuraa, että niillä on asiavaltuus vaatia kyseisen päätöksen kumoamista ainoastaan siinä tapauksessa, että se koskee niitä suoraan ja erikseen.

47 Tässä tapauksessa on ilmeistä ja lisäksi osapuolten kesken kiistatonta, että EY-päätös koskee kantajia suoraan. Koska riidanalaisessa päätöksessä sallitaan suunnitellun yrityskeskittymän toteuttaminen, sillä muutetaan välittömästi relevanttien markkinoiden tilannetta, joka riippuu siten yksinomaan yrityskeskittymän osapuolten tahdosta (ks. edellä 44 kohdassa mainitussa asiassa Air France v. komissio 24.3.1994 annetun tuomion 80 kohta).

48 On siis tutkittava, koskeeko kyseinen päätös kantajia myös erikseen.

49 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että "jotta päätöksen voidaan katsoa koskevan erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, sen on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu" (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, s. 223, Kok. Ep. I, s. 181 ja edellä 41 kohdassa mainitussa asiassa Air France v. komissio 19.5.1994 annetun tuomion 42 kohta).

50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tältä osin ensinnäkin, että kuten EY-päätöksen 37 ja 43 perustelukappaleesta ilmenee, Ferndorf on suorassa kilpailutilanteessa yrityskeskittymän osapuolten kanssa suurten kierrehitsattujen putkien markkinoilla. Riidanalainen yrityskeskittymä on siten omiaan vaikuttamaan Ferndorfiin suorana kilpailijana.

51 Tämän jälkeen on todettava, että riidanalainen yrityskeskittymä on omiaan vaikuttamaan Ferndorfiin myös putkien valmistamiseen tarvittavien raaka-aineiden ostajana. On nimittäin kiistatonta, että koska Ferndorf on sellainen putkenvalmistaja, jolla ei ole omaa kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuotantoa ja joka tarvitsee niitä valmistaakseen suuria kierrehitsattuja putkia, se on useita kertoja kääntynyt Salzgitterin puoleen raaka-ainetarpeensa tyydyttääkseen. Salzgitterin väliintulokirjelmästä ilmenee, että kyseinen yritys toimitti vuonna 1998 yhteensä 2 100 tonnia ja vuonna 1999 yhteensä 10 200 tonnia kuumavalssattuja leveitä nauhoja Ferndorfille, mikä vastaa ainakin vuoden 1999 osalta huomattavaa osuutta Ferndorfin vuosikulutuksesta. Kantajat ovat myös kirjelmissään ja suullisessa käsittelyssä vedonneet siihen, että riidanalaisen yrityskeskittymän vahingolliset vaikutukset niiden toimitustilanteeseen ovat erityisen suuret sen vuoksi, että Salzgitter on kyseisen keskittymän yhteydessä saanut

välillisesti jaetun määräävän aseman yhteisön suurimmassa putkenvalmistajayhtiössä eli Europipessa, ja se on siten altis suosimaan kyseistä yritystä niiden vahingoksi kuumavalssattujen leveiden nauhojen toimituksissa. Lisäksi kantajat ovat väittäneet, että kyseisen yrityskeskittymän vaikutuksesta luodaan myös siteitä Salzgitterin ja muiden kuumavalssattujen leveiden nauhojen tärkeimpien toimittajien eli Usinor-konsernin ja Thyssen-konsernin välille, eikä voida poissulkea sitä, että yrityskeskittymän osapuolet ja kyseiset kolmannet yritykset saattavat näiden siteiden perusteella ryhtyä yhdenmukaistamaan toimenpiteitään putkenvalmistukseen tarvittavien raaka-aineiden markkinoilla riippumattomien putkenvalmistajien vahingoksi. Lopuksi kantajat ovat väittäneet, että niiden pelot, jotka koskevat riidanalaisen yrityskeskittymän vahingollisia vaikutuksia niiden kuumavalssattujen leveiden nauhojen toimituksiin, vahvistaa se, että heti kun kyseisestä keskittymästä oli sovittu elokuussa 2000, yrityskeskittymän osapuolet olivat kieltäytyneet toimittamasta kuumavalssattuja leveitä nauhoja Flenderille.

52 Lisäksi on todettava, että Ferndorf on asetuksen N:o 4064/89 4 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoituksen jälkeen osallistunut aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn.

53 Sen jälkeen kun se oli omasta aloitteestaan pyytänyt komissiolta tilaisuutta vastata kyselylomakkeeseen, jonka komissio oli toimittanut eri taloudellisille toimijoille kerätäkseen tietoja riidanalaisen yrityskeskittymän mahdollisista vaikutuksista relevantteihin markkinoihin, se esitti arvostelua kyseistä yrityskeskittymää kohtaan. Erityisesti 22. ja 24.8.2000 päivätyissä kirjeissään sekä viimeksi mainittuun kirjeeseen liittämässään kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa se täsmensi, että riidanalaisella yrityskeskittymällä vahvistettaisiin yrityskeskittymän osapuolten kilpailuasemaa suurten kierrehitsattujen putkien markkinoilla sellaisten riippumattomien putkenvalmistajien vahingoksi, joilla ei Ferndorfin tavoin ole omaa putkenvalmistukseen tarvittavien raaka-aineiden tuotantoa ja jotka eivät kykene hankkimaan näitä raaka-aineita kilpailukykyisiin hintoihin muilta integroiduilta terästeollisuuden suurilta konserneilta.

54 Lisäksi EHTY-päätöksen 20—23 perustelukappaleesta, jotka kuuluvat EY-päätöksen perusteluiden asiayhteyteen (ks. 123 kohta), samoin kuin komission

kirjelmistä ilmenee selvästi, että komissio on arvioinut kilpailutilannetta putkenvalmistukseen tarvittavien raaka-aineiden markkinoilla sekä putkimarkkinoilla siten, että se on ottanut huomioon Ferndorfin kaltaisten riippumattomien putkenvalmistajien esittämät vastaväitteet.

55 Lisäksi on korostettava, että komissio on kirjannut Salzgitterin antaman syrjimättömyysjulistuksen EHTY-päätöksen 23 perustelukappaleeseen. Kyseisestä perustelukappaleesta ilmenee selvästi, että Salzgitter on nimenomaan vastatakseen Ferndorfin kaltaisten riippumattomien putkenvalmistajien esittämiin vastaväitteisiin sitoutunut kyseisessä julistuksessa olemaan soveltamatta syrjiviä ehtoja neliölevyjen ja kuumavalssattujen leveiden nauhojen toimituksissa riippumattomille putkenvalmistajille, ja tämä on myös osapuolten kesken kiistatonta.

56 Näin ollen on katsottava, että EY-päätös koskee Ferndorfia suoraan ja erikseen.

57 Koska kyseessä on useiden kantajien yhteinen kanne, ei muiden kantajien asiavaltuuksia ole tarpeen tutkia (asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, 31 kohta, Kok. Ep. XIV, s. I-95 ja yhdistetyt asiat T-127/99, T-129/99 ja T-148/99, Diputación Foral de Álava ym. v. komissio, tuomio 6.3.2002, Kok. 2002, s. II-1275, 52 kohta).

58 Edellä esitetyn perusteella kanne on tutkittava siltä osin kuin siinä vaaditaan EY-päätöksen kumoamista.

C *Kantajien väite, jonka mukaan kanne on tutkittava kokonaisuudessaan, koska siinä vaaditaan kahden sellaisen päätöksen kumoamista, jotka todellisuudessa muodostavat yhden ainoan päätöksen*

1. *Osapuolten lausumat*

59 Kantajat arvioivat, että perustelu, jonka komissio on esittänyt osoittaakseen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymättä jäämisen, perustuu virheelliseen oikeudelliseen näkemykseen eli siihen, että EHTY-päätös ja EY-päätös ovat toisistaan riippumattomia oikeudellisia toimia, jotka perustuvat eri määräyksiin ja joita koskevat siten erilaiset niiden kumoamiseksi nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset. Ne näet katsovat, että nämä kaksi päätöstä muodostavat todellisuudessa yhden hallinnollisen toimen, johon on sovellettava yhdenmukaisia tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, joten kanne, joka täyttää toisessa perustamissopimuksessa määrätyt tutkittavaksi ottamisen edellytykset, kuten tässä tapauksessa, on otettava kokonaisuudessaan tutkittavaksi.

60 Kantajat esittävät tämän väitteensä tueksi ensinnäkin, että komission oikeudellisen näkemyksen kumoaa se, että riidanalaisten päätösten kohteena on yksi ja sama jakamaton yrityskeskittymähanke, joka HT 66 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 4064/89 7 artiklan 1 kohdan mukaan kuuluu komission harjoittaman yrityskeskittymien valvonnan piiriin eikä siten voi olla laillinen, ellei se täytä molempien lainsäädännön alojen vaatimuksia. Kantajien mukaan olisi siis pitänyt tehdä yksi päätös, joka olisi sellaisenaan täyttänyt molempien lainsäädännön alojen vaatimukset.

61 Toiseksi ne katsovat, että se, että erillisten päätösten tekeminen saattaisi mahdollisesti johtaa ristiriitaisiin tuloksiin, on hallinnollisen toiminnan johdonmukaisuus- ja laillisuusperiaatteiden vastaista, sillä niissä velvoitetaan komissio ottamaan päätöksissään huomioon toimivaltaansa kuuluvia oikeussääntöjä, joita

sovelletaan menettelyn kohteeseen tai jotka voivat vaikuttaa sen arviointiin (ks. asia C-225/91, Matra v. komissio, tuomio 15.6.1993, Kok. 1993, s. I-3203, 41 ja 42 kohta, Kok. Ep. XIV. s. I-233; asia C-164/98 P, DIR International Film ym. v. komissio, tuomio 27.1.2000, Kok. 2000, s. I-447, 21 ja 30 kohta ja asia T-156/98, RJB Mining v. komissio, tuomio 31.1.2001, Kok. 2001, s. II-337, 112 kohta).

62 Kolmanneksi ne katsovat, että komission edustama näkemys on ristiriidassa niiden suuntausten kanssa, jotka on esitetty sen tiedonannossa yrityskeskittymien käsittelyä koskevien menettelyjen yhteensovittamisesta EHTY:n ja EY:n perustamissopimusten mukaisesti (EYVL 1998, C 66, s. 36; jäljempänä menettelyjen yhteensovittamisesta annettu tiedonanto), koska kyseisestä tiedonannosta ilmenee, että yrityskeskittymiä, jotka kuuluvat kahden kieltomääräyksen soveltamisalaan, voidaan tutkia molempien määräysten kannalta yhdessä menettelyssä ja että asetuksen N:o 4064/89 mukaisia sääntöjä ja sen soveltamiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan analogisesti nyt käsiteltävään asiaan.

63 Neljänneksi kantajat arvioivat, että komission näkemys on virheellinen sen vuoksi, että koska yrityskeskittymästä on todennäköisesti tehty vain yksi ilmoitus, komissio voi antaa ratkaisun kyseisestä yrityskeskittymästä vain yhdellä oikeudellisella toimella, joka on toteutettava kuukauden kuluessa ilmoituksen saamisesta (asetuksen N:o 4064/89 10 artiklan 1 kohta). Ne huomauttavat, että vaikka komissio on menettelyjen yhteensovittamisesta annetussa tiedonannossa todennut vain sen, että kuukauden määräaika on yleisesti pakottava, nyt käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa kuukauden määräajan soveltaminen on välttämätöntä sekä oikeusvarmuuden vuoksi että sen vuoksi, että asetuksella N:o 4064/89 käyttöön otettua ilmoitusjärjestelmää ei vääristettäisi.

64 Viidenneksi kantajat vetoavat siihen, että komission näkemystä ei voida hyväksyä, kun otetaan huomioon EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättyminen vuoden 2002 aikana. Ne korostavat, että yrityskeskittymien valvonnan

näkökulmasta suoritettu tutkimus edellyttää kyseisestä keskittymästä markkinoiden rakenteille aiheutuvien vaikutusten pitkän aikavälin tarkastelua, joten kun otetaan huomioon EY:n perustamissopimuksessa vahvistettu oikeus yrityskeskittymien valvontaan, komission olisi pitänyt ottaa huomioon kilpailunedellytysten rakenteelliset muutokset, joita yrityskeskittymä todennäköisesti aiheuttaisi terästeollisuustuotteiden markkinoille ja taloudellisen prosessin myöhempään vaiheeseen kuuluvilla kulutustavaroiden markkinoilla, sellaisella aikavälillä, joka ulottuu EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon kestoa pidemmälle.

65 Lopuksi ne arvioivat, että komission näkemys kaventaa niiden oikeussuojaa, koska ei ole mahdotonta, että tietyissä tapauksissa tästä näkemyksestä seuraa, että sen, jota asia koskee, on nostettava kumoamiskanne ensimmäisestä päätöksestä ennen kuin se on edes tutustunut jälkimmäiseen päätökseen.

66 Komissio kiistää kantajien kaikkien niiden väitteiden oikeellisuuden, joiden mukaan sen olisi pitänyt hyväksyä riidanalainen yrityskeskittymä yhdellä päätöksellä.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

67 Aluksi on muistutettava siitä, että riidanalainen yrityskeskittymä kuuluu sekä EHTY:n perustamissopimuksen että EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan, koska yrityskeskittymän osapuolet eivät toimi ainoastaan teräksen tuotannossa, sellaisena kuin tämä käsite on määritelty EHTY:n perustamissopimuksen liitteessä I, vaan myös aloilla, jotka kuuluvat teräksen jalostusketjun myöhempään vaiheeseen eivätkä siten kuulu EHTY:n perustamissopimuksen vaan EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan (jäljempänä sekakeskittymä).

68 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 305 artiklan 1 kohdasta seuraa, että yhteismarkkinoiden toiminnan osalta EHTY:n perustamissopimuksen säännöt ja kaikki sen soveltamisesta annetut säännökset ovat edelleen voimassa EY:n perustamissopimuksen määräyksistä huolimatta (ks. asia 239/84, Gerlach, tuomio 24.10.1985, Kok. 1985, s. 3507, 9 kohta ja yhdistetyt asiat C-74/00 P ja C-75/00 P, Falck ja Acciaierie di Bolzano v. komissio, tuomio 24.9.2002, Kok. 2002, s. I-7869). Koska HT 66 artiklassa määrätään erityissäännöistä yrityskeskittymien valvonnan osalta, näitä sääntöjä sovelletaan erityislakeina yrityskeskittymiin tai yrityskeskittymien osapuoliin, jotka kuuluvat EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan. Tästä seuraa, että sekakeskittymän erityistapauksessa niitä yrityskeskittymän piirteitä, jotka kuuluvat EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan, on tutkittava HT 66 artiklan määräysten valossa, kun sitä vastoin kaikkia muita kyseisen yrityskeskittymän piirteitä on tutkittava asetuksella N:o 4064/89 käyttöön otetun yrityskeskittymien valvontaa koskevan yleisen sääntelyn valossa.

69 Koska sekä HT 66 artiklassa että asetuksessa N:o 4064/89 edellytetään, että yrityskeskittymästä tehdään ennakkoilmoitus, tästä seuraa lisäksi, että sekakeskittymän osapuolet voivat panna ilmoitetun yrityskeskittymähankkeen täytäntöön ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat saaneet kaksi erillistä lupaa, eli ensinnäkin HT 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luvan EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien yrityskeskittymän osa-alueiden osalta ja toiseksi hyväksynnän asetuksen N:o 4064/89 nojalla EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien yrityskeskittymän osa-alueiden osalta.

70 Jo näiden erityispiirteiden vuoksi oli siten hyväksyttävää, että komissio teki kaksi erillistä päätöstä riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksymisestä. Tämä menettelytapa on lisäksi erityisen perusteltu sen vuoksi, että HT 66 artiklan määräykset ja asetuksen N:o 4064/89 säännökset poikkeavat toisistaan sekä aineellisesti että menettelytapojen osalta.

71 On näet todettava, että näissä määräyksissä ja säännöksissä asetetut yrityskeskittymän hyväksymisedellytykset ja näin ollen niillä käyttöön otetun val-

vonnan tavoitekaan eivät ole samoja. HT 66 artiklan 2 kohdan mukaan komissio voi näet hyväksyä EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan yrityskeskittymän ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseinen keskittymä ei anna henkilöille tai yrityksille, joita asia koskee, valtaa "määrätä hintoja, valvoa tai rajoittaa tuotantoa tai jakelua taikka estää tehokasta kilpailua merkittävällä osalla kyseisten tuotteiden markkinoita" tai "kiertää tämän sopimuksen soveltamisesta johtuvia kilpailusääntöjä erityisesti saamalla keinotekoisesti aikaan etuoikeutettu asema, joka merkitsee merkittävää etua mahdollisuuksissa hankintoihin tai markkinoillepääsyssä". Asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan 2 kohdan mukaan komissio sitä vastoin voi julistaa yrityskeskittymän yhteismarkkinoille soveltuvaksi ainoastaan siinä tapauksessa, ettei sillä luoda tai vahvisteta "sellaista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy".

72 Lisäksi menettelytavat poikkeavat monilta osin toisistaan. On esimerkiksi kiinnitettävä huomiota siihen, että toisin kuin HT 66 artiklan mukaisessa yrityskeskittymien valvonnan sääntelyssä, asetuksessa N:o 4064/89 säädetään ilmoituksen julkaisemisesta virallisessa lehdessä (4 artiklan 3 kohta), tarkoista määräajoista päätösten tekemiselle yrityskeskittymien valvonnan yhteydessä (10 artikla) ja väitetiedoksiannon lähettämisestä sekä oikeudesta tutustua asiakirja-aineistoon ennen kuin komissio on tehnyt päätöksen, jolla yrityskeskittymä julistetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi tai jolla yrityskeskittymä hyväksytään tietyin edellytyksin (18 artiklan 1 ja 3 kohta)

73 On siis ilmeistä, että komissio ei ole menetellyt lainvastaisesti tehdessään kaksi erillistä päätöstä riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksymisestä.

74 Kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaista, joka kumoaisi tämän päätelmän.

75 Ensinnäkin kantajat ovat virheellisesti vedonneet siihen, että komissiolla ei olisi ollut oikeutta tehdä kahta erillistä päätöstä, koska niiden kohteena on yksi ja sama jakamaton yrityskeskittymähanke, joka asetuksen N:o 4064/89 7 artiklan 1 kohdan ja HT 66 artiklan 1 kohdan mukaisesti kuului komission harjoittaman yrityskeskittymien valvonnan alaan ja joka näin ollen voi olla laillinen ainoastaan siinä tapauksessa, että se täyttää molemmissa oikeussäännöissä asetetut vaatimukset. Kuten edellä on korostettu, jo pelkästään sillä perusteella, että EHTY:n perustamissopimuksessa ja EY:n perustamissopimuksessa on määrätty erillisestä valvonnan sääntelystä, oli hyväksyttävää, että komissio teki kaksi erillistä päätöstä hyväksyessään sekakeskittymän, varsinkin sen vuoksi, että HT 66 artiklan mukainen valvonta poikkeaa sekä menettelytapojen osalta että aineellisesti asetuksen N:o 4064/89 mukaisesta valvonnasta. Tätä päätelmää ei kyseenalaista se, että kyseessä on yksi ja sama jakamaton yrityskeskittymä. Vaikka ilmoitettu sekakeskittymähanke edustaakin taloudellisessa mielessä yleensä jakamatonta kokonaisuutta ilmoituksen tekijöiden kannalta, tämä ei estä sitä, että lainsäädännön perusteella hanke edellyttää kahta erillistä hyväksymistä komissiolta, eli ensinnäkin HT 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luvan yrityskeskittymän EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien erityispiirteiden osalta ja toiseksi hyväksymisen asetuksen N:o 4064/89 nojalla keskittymän muiden erityispiirteiden osalta.

76 Toiseksi on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan erillisten päätösten tekeminen sekakeskittymän yhteydessä olisi ristiriidassa sen kanssa, että komissiolla on velvollisuus varmistaa päätöstensä yhdenmukaisuus. Komission täytyy vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan lähtökohtaisesti välttää epäjohdonmukaisuuksia, joita saattaa esiintyä, kun yhteisön oikeuden eri määräyksiä ja säännöksiä pannaan täytäntöön (edellä 61 kohdassa mainitussa asiassa Matra v. komissio annetun tuomion 41 ja 42 kohta ja 61 kohdassa mainitussa asiassa DIR International Film ym. v. komissio annetun tuomion 21 ja 30 kohta). On kuitenkin todettava, että pelkästään se seikka, että komissio tekee kaksi erillistä päätöstä sekakeskittymän valvonnan yhteydessä, ei ole tämän velvollisuuden vastaista. Toisin kuin kantajat esittävät, se mahdollisuus, että erillisten päätösten tekeminen saattaisi johtaa siihen, että komissio hyväksyy yrityskeskittymän kokonaisuudessaan tai osittain EHTY:ä koskevin osin ja kieltää sen kokonaan tai osittain EY:tä koskevin osin, ei merkitse epäjohdonmukaisuutta vaan johtuu pikemminkin siitä, että yrityskeskittymiin tai yrityskeskittymien tiettyihin osiin

sovelletaan erilaisia menettelysääntöjä ja aineellisia oikeussääntöjä sen mukaan, kuuluvatko ne EHTY:n perustamissopimuksen vai EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan. Samanlainen toteamus on tehtävä myös sen mahdollisuuden osalta, että kumoamiskanne, joka kohdistetaan sellaisiin päätöksiin, joilla hyväksytään sekakeskittymä, johtaisi eri tulokseen HT 66 artiklan nojalla tehdyn päätöksen ja asetuksen N:o 4064/89 nojalla tehdyn päätöksen osalta. Tekeepä komissio yhden päätöksen tai kaksi erillistä päätöstä, yhteisön tuomioistuinten on näet joka tapauksessa valvottava näiden päätösten laillisuutta näiden kahden sääntelyjärjestelmän eri oikeussääntöjen kannalta.

77 Pitää paikkansa, että komissiolla on edellä mainitun oikeuskäytännön perusteella velvollisuus välttää epäjohdonmukaisuuksia, kun se valvoo sekakeskittymää HT 66 artiklassa ja asetuksessa N:o 4064/89 asetettujen edellytysten valossa. Kantajat eivät ole kuitenkaan esittäneet mitään sellaista seikkaa, joka osoittaisi, että komissio ei olisi täyttänyt tätä velvollisuuttaan nyt käsiteltävässä asiassa. Lisäksi on korostettava, että tilanne ei ole tässä tapauksessa sellainen, koska kuten riidanalaisista päätöksistä selvästi ilmenee, komissio on tehnyt nämä päätökset ilmoitetun yrityskeskittymän kokonaisvaltaisen ja johdonmukaisen arvioinnin yhteydessä. Sen lisäksi että EHTY-päätöksen 3—11 perustelukappaleeseen ja EY-päätöksen 3—8 perustelukappaleeseen sisältyvät osapuolten ja yrityskeskittymän toimintojen kuvaukset ovat lähes yhtäpitävät, komissio on myös EHTY-päätöksen 11 perustelukappaleessa selvästi korostanut, että EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat yrityskeskittymän erityispiirteet tutkittiin EY-päätöksen yhteydessä, ja EY-päätöksen 8 perustelukappaleessa se on huomauttanut, että EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat yrityskeskittymän erityispiirteet tutkittiin EHTY-päätöksessä. EHTY-päätöksen 20—23 perustelukappaleessa komissio tutki vielä riidanalaisen yrityskeskittymän mahdollisia vaikutuksia EHTY-markkinoilla, jotka kuuluvat tuotantoketjussa välittömästi aikaisempaan vaiheeseen kuin EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat putkimarkkinat. Se on lisäksi ottanut huomioon putkenvalmistajien tältä osin esittämät varaukset eli sen, että yrityskeskittymän osapuolilla ei olisi enää intressiä toimittaa niille teräsputkien valmistamiseen tarvittavia raaka-aineita, koska ne toimivat markkinoilla suorassa kilpailussa yrityskeskittymän osapuolten tytäryhtiöiden kanssa. Näihin varauksiin vastatakseen komissio on tutkinut niitä mahdollisia vaikutuksia, joita yrityskeskittymän osapuolten asemalla tuotantoketjun aikaisempaan vaiheeseen kuuluvilla EHTY-markkinoilla saattaisi olla kilpailutilanteeseen myöhempään vaiheeseen kuuluvilla EY-markkinoilla eli putkimarkkinoilla.

78 Kolmanneksi kantajat viittaavat virheellisesti menettelytapojen yhteensovittamisesta annettuun tiedonantoon osoittaakseen sen, että komissiolla ei olisi ollut oikeutta tehdä erillisiä päätöksiä.

79 On näet todettava, että kyseisessä tiedonannossa todetaan selvästi, että sen tarkoituksena on "lisätä avoimuutta ja edistää puolustautumisoikeuden hyödyntämistä [EHTY:n perustamissopimuksen alaan kuuluvia keskittymiä] koskevan tutkimuksen yhteydessä ja nopeuttaa päätöksentekoa" (1 kohta). Sillä pyritään myös vastaamaan yritysten odotuksiin, erityisesti sekakeskittymien osalta, yksinkertaistamaan menettelyä ja vielä varmistamaan se, että yritykset voivat "perehtyä yleisiin oikeudellisiin menettelyihin EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen lähestyessä" (2 kohta). Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi komission on sovellettava EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluviin yrityskeskittymiin analogisesti tiettyjä asetuksen N:o 4064/89 säännöksiä ja kyseisen asetuksen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä. Toisin kuin kantajat esittävät, komissio ei sitä vastoin ole kyseisen tiedonannon missään kohdassa väittänyt, että se soveltaisi analogisesti kaikkia asetuksen N:o 4064/89 säännöksiä ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä. Se on päinvastoin selvästi täsmentänyt, että ainoastaan tiettyjä erityissäännöksiä sovellettaisiin analogisesti.

80 Lisäksi on todettava, että kyseinen tiedonanto, joka sisältää tiettyjä sääntöjä, jotka komissio on asettanut itselleen, ei missään tapauksessa merkitse sitä, etteikö komissio voisi tehdä erillisiä päätöksiä hyväksyessään sekakeskittymän. Kyseisessä tiedonannossa määrätään päinvastoin muutamista säännöistä menettelytapojen yksinkertaistamiseksi tai sellaisten mahdollisten haittojen minimoimiseksi, joita saattaa aiheutua siitä, että ilmoitettu yrityskeskittymä kuuluu kahden eri perustamissopimuksen soveltamisalaan ja sitä tutkitaan kyseisten perustamissopimusten erilaisten määräysten valossa. Tämä koskee erityisesti määräaikoja, joiden kuluessa komissio tekee päätöksensä EHTY:n perustamissopimuksen nojalla (tiedonannon 7—9 kohta). Vaikka HT 66 artiklassa ei määrätäkään määräajasta kyseisen perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan yrityskeskittymän hyväksymistä koskevaa päätöstä varten, se on täsmentänyt tiedonannon 7 kohdassa, että se "pyrkii tekemään päätöksensä kuukauden kuluessa

ilmoituksesta". Tämä sitoumus, joka on menettelytapoja koskeva velvoite, varmistaa sen, että komissio antaa sekakeskittymien osalta lupansa EHTY:n perustamissopimuksen nojalla määräajassa, joka on mahdollisimman pitkälle sama kuin annettaessa hyväksyminen EY:n perustamissopimuksen nojalla, ja 10 artiklan 1 kohdan mukaan se on annettava kuukauden kuluessa siitä, kun yrityskeskittymästä on ilmoitettu.

81 Tässä yhteydessä on lisäksi hylättävä kantajien väite, jonka mukaan oikeusvarmuuden periaate sekä asetuksella N:o 4064/89 käyttöön otetun ilmoitusjärjestelmän ylläpitäminen edellyttävät sitä, että asetuksen N:o 4064/89 10 artiklan 1 kohdassa säädettyä kuukauden määräaikaa on sovellettava sekakeskittymän osalta myös EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehtyyn päätökseen. Se, että toisin kuin EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien yrityskeskittymien valvonnan osalta on säädetty, komissiota eivät sido täsmälliset määräajat silloin, kun se tekee päätöksen EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien yrityskeskittymien valvonnasta, saattaa merkitä sitä, että sekakeskittymän osapuolet asetetaan hankalaan tilanteeseen. Tilanne on tällainen erityisesti silloin, kun komissio on jo hyväksynyt EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan yrityskeskittymän osan mutta ei vielä EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa yrityskeskittymän osaa. Vaikka näet tällaisessa tilanteessa on saatu hyväksyminen EY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalle yrityskeskittymän osalle, asianomaisten osapuolten on odotettava siihen saakka, kunnes komissio hyväksyy myös EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan yrityskeskittymän osan, ennen kuin ne voivat toteuttaa hankkeen kokonaisuudessaan. On kuitenkin ilmeistä, että toisin kuin kantajat väittävät, tilanteen epävarmuus ei merkitse minkäänlaista oikeudellista epävarmuutta kyseisen hankkeen kannalta, koska yhteisön oikeuden näkökulmasta sitä ei ole vielä kyetty toteuttamaan. Lisäksi komissio on nimenomaan tämän epävarman tilanteen typistämiseksi mahdollisimman lyhyeksi täsmentänyt menettelyjen yhteensovittamisesta antamassaan tiedonannossa pyrkivänsä tekemään EHTY-päätökset kuukauden kuluessa ilmoituksesta.

82 Neljänneksi on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan erillisten päätösten tekeminen rajoittaisi niiden oikeusturvaa. On näet huomautettava, että tässä tapauksessa EHTY-päätös tehtiin yhdeksän päivää myöhemmin kuin EY-päätös eli erityisen lyhyessä ajassa. Näin menetellessään komissio on noudattanut

menettelyjen yhteensovittamisesta antamansa tiedonannon 7 kohdassa esittämäänsä, jonka mukaan se "pyrkii tekemään [EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehtävät] päätöksensä kuukauden kuluessa ilmoituksesta". Samoin se, että komissio on tehnyt EHTY-päätöksen hyvin pian EY-päätöksen jälkeen, sulkee todellisuudessa pois sen vaihtoehdon, johon kantajat ovat viitanneet ja jonka mukaan niiden olisi pitänyt nostaa kumoamiskanne EY-päätöksestä jo ennen kuin EHTY-päätöstä olisi edes tehty. Tässä tapauksessa kantajat ovat näet saaneet tiedon riidanalaisista päätöksistä 4.10.2000 päivätyllä faksilla, joten EY 230 artiklan viidennen kohdan mukainen kahden kuukauden määräaika kanteen nostamiselle ei ollut vielä alkanut kulua, kun komissio teki EHTY-päätöksen.

83 Lopuksi on korostettava, että toisin kuin kantajat väittävät, se, että EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolo oli päättymässä vuoden 2002 aikana, ei estänyt komissiota tekemästä kahta erillistä päätöstä riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksymisestä. EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättyminen ei nimittäin muuta sitä tosiseikkaa, että niin kauan kuin kyseinen perustamissopimus oli voimassa, komission tehtävänä oli selvittää HT 66 artiklan mukaisin edellytyksin, voitiinko sen soveltamisalaan kuuluvat yrityskeskittymät tai yrityskeskittymien osat hyväksyä. On kiistatonta, että EHTY:n perustamissopimus oli voimassa, kun komissio teki EHTY-päätöksen. Kantajat eivät ole myöskään missään vaiheessa osoittaneet, miksi kyseisen perustamissopimuksen voimassaolon lähiaikoina odotettavissa ollut päättyminen olisi estänyt komissiota arvioimasta ilmoitettua yrityskeskittymää asianmukaisesti HT 66 artiklan 2 kohdan mukaisten edellytysten perusteella.

84 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä perusteettomina kantajien väitteet, joilla ne pyrkivät osoittamaan, että nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa riittäisi, että tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät vain toisen riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksymisestä tehdyn päätöksen osalta, jotta kanne voidaan tutkia kokonaan. On myös todettava, että komissio ei ole menetellyt lainvastaisesti tehdessään kaksi erillistä päätöstä riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksymisen yhteydessä.

D *Mannesmannin väliintulokirjelmän tutkiminen*

1. *Osapuolten lausumat*

85 Kantajat väittävät, että Mannesmannin väliintulokirjelmä on työjärjestyksen 116 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan b alakohdan sekä perusteluvelvollisuuden vastainen, ja se on näin ollen jätettävä tutkimatta, koska väliintulija ei ole perustellut itse väliintulokirjelmäänsä vaan on ainoastaan viitannut Salzgitterin esitykseen.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

86 Työjärjestyksen 116 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa määrätään seuraavaa:

"Väliintulokirjelmässä on mainittava:

a) väliintulijan vaatimukset, joilla tuetaan tai vastustetaan osaksi tai kokonaan jonkin asianosaisen vaatimuksia

b) oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin väliintulija vetoaa

c) esitettävä näyttö."

87 Nyt käsiteltävässä asiassa Mannesmann on ilmoittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 2.7.2001 päivätyllä kirjeellä tukevansa komission perusteluja kaikilta osin ja olevansa yhtä mieltä myös sen vaatimuksista eli siitä, että kanne pitäisi jättää tutkimatta tai hylätä perusteettomana ja että kantajat pitäisi velvoittaa korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Se on kuitenkin lisännyt viittaavansa toiston välttämiseksi Salzgitterin väliintulokirjelmässä esitettyihin perusteluihin, joiden laatimiseen se on osallistunut.

88 Toisin kuin kantajat väittävät, tällainen menettelytapa ei ole työjärjestyksen 116 artiklan 4 kohdan määräysten eikä perusteluvelvollisuuden vastainen.

89 On näet korostettava, että näin menetellessään Mannesmann on ainoastaan viitannut oikeudenkäyntiasiakirjaan, joka sisältää kaikki työjärjestyksen 116 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa edellytetyt osatekijät. Kyseinen asiakirja on myös jätetty samana päivänä, samassa asiassa ja samalle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostolle. Sekaannusvaaraa ei siten ole olemassa. Lisäksi tämä menettelytapa säästää yhteisöjen tuomioistuinten rajallisia voimavaroja. Koska väliintulija ei ole viitannut tuleviin asiakirjoihin tai asiakirjoihin, joiden sisältö ei ole voinut olla sen tiedossa, tällainen menettelytapa ei ole myöskään ristiriidassa sen kanssa, että jokainen osapuoli on vastuussa esittämiensä oikeudenkäyntiasiakirjojen sisällöstä.

90 Lisäksi on huomautettava, että kantajien väitteensä tueksi esittämä oikeudenkäynti ei liity käsiteltävään asiaan.

91 Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kielsikin asiassa T-37/91, ICI vastaan komissio, 29.6.1995 antamassaan tuomiossa (Kok. 1995, s. II-1901) kyseisen asian kantajaa viittaamasta yleisesti kannekirjelmiin, joita tämä oli

esittänyt kahdessa muussa asiassa, tämä kielto perustui kuitenkin siihen, että kyseisissä kahdessa kannekirjelmässä esitetyt perusteet ja perustelut koskivat "kaksia erillisiä markkinoita ja kahta eri kilpailusääntöjen rikkomista" (tuomion 46 kohta) ja erityisesti kahta eri oikeudenkäyntiasiaa, joiden asiakirja-aineistoja ei ollut yhdistetty, mikä merkitsi viittaamista asiakirja-aineistoon kuulumattomaan asiakirjaan. Tilanne ei selvästikään ole tällainen nyt käsiteltävässä asiassa, jossa viitataan samassa asiassa ja samalle jaostolle annettuun oikeudenkäyntiasiakirjaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on niin ikään hyväksynyt kyseisen tuomion 47 kohdassa viittaamisen kirjelmiin, jotka oli esitetty toisessa asiassa, koska "asianosaiset, asiamiehet ja asianajajat ovat samat, molemmat kanteet on pantu vireille ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa samana päivänä, molemmat asiat ovat olleet saman jaoston ja saman esittelevän tuomarin käsiteltävinä ja riidanalaiset päätökset koskevat samoja markkinoita". Mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut, että viittaaminen toisessa asiassa esitettyihin kirjelmiin voidaan sallia, tämä pätee erityisesti silloin, kun viitataan samassa oikeudenkäynnissä ja samalle jaostolle esitettyyn oikeudenkäyntiasiakirjaan, kuten nyt käsiteltävässä asiassa.

92 Myöskään asiassa C-347/88, komissio vastaan Kreikka, 13.12.1990 annettu tuomio (Kok. 1990, s. I-4747) ja asiassa C-43/90, komissio vastaan Saksa, 13.3.1992 annettu tuomio (Kok. 1992, s. I-1909) eivät osoita Mannesmannin toimineen lainvastaisesti. On näet huomattava, että kyseisissä asioissa komissio, joka oli vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että asianomaiset valtiot eivät olleet noudattaneet jäsenyysvelvoitteitaan, viittasi tiettyihin perusteisiin, jotka oli esitetty ainoastaan kyseisille valtioille osoitetuissa virallisissa huomautuksissa. Yhteisöjen tuomioistuin jätti tutkimatta tällaisen viittauksen perusteisiin, jotka eivät sisältyneet kannekirjelmiin, koska tällainen menettelytapa oli selvästi ristiriidassa EY:n tuomioistuimen perussäännöstä laaditun pöytäkirjan 19 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan määräysten kanssa, sillä niissä määrätään, että kannekirjelmään on sisällyttävä muun muassa yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteluista, joihin vedotaan (em. asiassa komissio v. Kreikka annetun tuomion 28 ja 29 kohta ja asiassa komissio v. Saksa annetun tuomion 5—9 kohta).

93 Myöskään asiassa C-338/93 P, De Hoe vastaan komissio, 7.3.1994 annettu määräys (Kok. 1994, s. I-819, 28—30 kohta) ei vahvista kantajien väitteitä. On

näet huomattava, että De Hoe arvosteli hakiessaan muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon, jolla oli hylätty hänen kanteensa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta muun muassa siitä, että tämä oli hänen mukaansa virheellisesti todennut, että hallinnollisen valituksen sisällön toistaminen täydellisessä muodossaan kannekirjelmässä ei täyttänyt EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ensimmäisen kohdan eikä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi tuomiossaan kyseisen perusteen todeten, että kyseiseen tapaukseen liittyneessä tilanteessa pelkästään se, että hallinnollisen valituksen sisältö toistettiin täydellisessä muodossaan, ei voinut korjata sitä, että kanteen taustalla olleita perusteita ei ollut ilmoitettu (määräyksen 29 kohta). On ilmeistä, että näitä näkemyksiä ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, jossa on viitattu väliintulokirjelmään, jonka toinen väliintulija on esittänyt samassa oikeudenkäynnissä.

Asiakysymys

A *Kanneperuste, jonka mukaan komissio on tehnyt virheen arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin*

1. *Osapuolten lausumat*

94 Kantajat väittävät komission tehneen virheen arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän sekä horisontaalisia että vertikaalisia vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin.

95 Horisontaalisten vaikutusten osalta ne vetoavat siihen, että voidaan epäillä, ovatko EY-päätökseen sisältyvät yrityskeskittymän osapuolten markkina-

osuuksia suurten putkien markkinoilla kuvaavat luvut tarkkoja, koska komissio on ottanut huomioon sellaisen yrityksen myyntimääriä, joka ei ole koskaan toiminut näillä markkinoilla (Linde), toisen sellaisen yrityksen myyntimääriä, joka ei ole toiminut näillä markkinoilla vuoden 1993 jälkeen (Gräbener), ja vielä sellaisen yrityksen myyntimääriä, joka oli konkurssimenettelyn kohteena riidanalaista päätöstä tehtäessä (Klöckner Muldenstein). Lisäksi ne toteavat, että mikäli komission tiedot oletettaisiin paikkansapitäviksi, tästä seuraisi, että yrityskeskittymän osapuolet hallitsevat suurten hitsattujen putkien markkinoita 30,5 prosentin markkinaosuudella (EY-päätöksen 36 perustelukappale), kun otetaan lisäksi huomioon suuri ero muihin kilpailijoihin nähden.

96 Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisten vaikutusten osalta kantajat vetoavat siihen, että asetukseen N:o 447/98 liitetystä CO-lomakkeesta samoin kuin asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdasta ilmenee selvästi, että yrityskeskittymiä valvoessaan komission on otettava huomioon ilmoitetun yrityskeskittymän horisontaalisten vaikutusten lisäksi myös sen vertikaaliset vaikutukset tiettyihin markkinoihin. Niiden mielestä tällainen tarkastelu olisi ollut erityisen tärkeä nyt käsiteltävässä tapauksessa, koska yrityskeskittymän seurauksena erittäin vahvaa asemaa, joka yrityskeskittymän osapuolilla on suurten hitsattujen putkien markkinoilla, on vahvistanut asema, joka niillä on näiden putkien valmistamiseen tarkoitettujen raaka-aineiden eli kuumavalssattujen leveiden nauhojen ja neliölevyjen markkinoilla. Ne vetoavat siihen, että komissio ei ole ottanut näitä vertikaalisia vaikutuksia ainakaan riittävällä tavalla huomioon.

97 Suurten pitkittäin hitsattujen putkien valmistamiseen tarkoitettujen neliölevyjen osalta kantajat toteavat, että kuten EHTY-päätöksen 17—19 perustelukappaleesta ilmenee, yrityskeskittymän osapuolilla on erittäin vahva asema näillä markkinoilla, koska niillä on Usinor/DH:n ja Rivan kanssa 96 prosentin markkinaosuus, mikä viittaa lisäksi siihen, että ne muodostavat oligopolin näillä markkinoilla. Kantajien mukaan tämä seikka oli erityisen tärkeä sen vuoksi, että näillä kolmella yrityksellä on 50 prosentin markkinaosuudella vahva asema pitkittäin hitsattujen suurten putkien tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla markkinoilla. Ne toteavat, että komissio on EY-päätöksessään jättänyt tämän seikan huomiotta, mikä niiden mielestä merkitsee asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan 1 kohdan rikkomista.

98 Putkien valmistamiseen tarkoitettujen kuumavalssattujen leveiden nauhojen osalta kantajat arvioivat, että riidanalaisella yrityskeskittymällä on perustavanlaatuisesti muutettu yrityskeskittymän osapuolten tilannetta kyseisillä markkinoilla, koska Salzgitterin kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuotannon ansiosta MRW:llä on nyt oma raaka-aineiden hankintalähde, mikä vahvistaa sen asemaa tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla suurten kierrehitsattujen putkien markkinoilla riippumattomien tuottajien kuten Ferndorfin vahingoksi.

99 Ne korostavat lisäksi, että Salzgitterin väite, jonka mukaan yrityskeskittymän osapuolilla olisi kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoilla vain 4,2 prosentin markkinaosuus, perustuu siihen virheelliseen lähtökohtaan, että näille markkinoille kuuluviksi luettaisiin kaikki kuumavalssatut leveät nauhat niiden käyttötarkoituksesta riippumatta. Ne näet huomauttavat, että kun otetaan huomioon sekä tekniset että lainsäädännölliset rajoitteet, teräsputkien valmistamiseen tarkoitettujen kuumavalssattujen leveiden nauhojen valmistaminen poikkeaa niin paljon muihin käyttötarkoituksiin kuten autonvalmistukseen tarkoitettujen kuumavalssattujen leveiden nauhojen valmistamisesta, että näihin kahteen tuoteryhmään kuuluvat tuotteet eivät ole toisiaan korvaavia. Kantajien mukaan tätä keskinäisen korvaavuuden puuttumista vahvistaa vielä se, että teräksentuottajat vahvistavat hinnat erilaisiksi sen mukaan, onko kuumavalssatut leveät nauhat tarkoitettu putkien valmistamiseen vai muihin käyttötarkoituksiin. Niiden mielestä tällä relevanttien tuotemarkkinoiden virheellisellä määrittelyllä on useita vaikutuksia Salzgitterin ja komission esitykseen, koska mikäli sovelletaan kantajien esittämää tuotemarkkinoiden määritelmää, ilmenee, että Salzgitterin markkinaosuus on huomattavasti suurempi kuin se väittää. Kantajat huomauttavat lisäksi, että komissio on vastinekirjelmänsä alaviitteessä 20 implisiittisesti hyväksynyt kantajien esittämän tuotemarkkinoiden määritelmän paikkansapitävyyden.

100 Kantajat korostavat lisäksi, että komissio on tehnyt arviointivirheen määritellessään kuumavalssattujen leveiden nauhojen maantieteelliset markkinat. Niiden mielestä useiden indisioiden perusteella voidaan todeta, että kuumavalssattujen leveiden nauhojen maantieteelliset markkinat eivät ulotu koko yhteisön alueelle vaan ainoastaan kansallisille markkinoille: ensinnäkin vain pieni osuus yhteisön kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuotannosta myydään yhteisön

sisällä, toiseksi kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuontia kolmansista maista on rajoitettu erittäin korkeilla polkumyyntitulleilla (väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Bulgariasta, Etelä-Afrikasta, Intiasta, Jugoslavian liittotasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa sekä tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä Iranista peräisin olevan tuonnin osalta 4 päivänä helmikuuta 2000 tehty komission päätös N:o 283/2000/EHTY (EYVL L 31, s. 15); lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Intiasta ja Romaniasta peräisin olevien seostamattomasta teräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa, Intian ja Romanian osalta sitoumuksen hyväksymisestä ja käyttöön otettujen väliaikaisten tullien lopullisesta kantamisesta 9 päivänä elokuuta 2000 tehty komission päätös N:o 1758/2000/EHTY (EYVL L 202, s. 21)), kolmanneksi Salzgitterin kuumavalssatuista leveistä nauhoista laskuttamat hinnat nousivat vuonna 2000 lähes 74 prosenttia, ja lisäksi kuumavalssatuista leveistä nauhoista ja neliölevyistä eri jäsenvaltioissa laskutettavat hinnat vaihtelevat huomattavasti.

101 Kantajat arvioivat lisäksi, että komission olisi pitänyt markkinaosuuksia kuumavalssattujen leveiden nauhojen osalta laskiessaan ottaa huomioon myös MRW:n kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuotanto, vaikka TKS toimiikin tältä osin sen alihankkijana. Kantajien mukaan pelkästään se seikka, että MRW:llä ei ole lupaa myydä kuumavalssattuja leveitä nauhoja kolmansille komission sille määräämien julkisten velvoitteiden vuoksi, ei vaikuta millään tavoin tähän päätelmään, koska mikäli nämä velvoitteet kumottaisiin, MRW olisi joka tapauksessa potentiaalinen kuumavalssattujen leveiden nauhojen myyjä ja näin ollen myös Salzgitterin ja muiden yritysten potentiaalinen kilpailija.

102 Kantajat toteavat vielä, että komissio on jättänyt EHTY-päätöksen 14 perustelukappaleessa avoimeksi kysymyksen siitä, olivatko kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinat ja neliölevyjen markkinat päällekkäiset. Niiden mielestä ei voi vallita pienintäkään epäilystä siitä, että komissionkin käsityksen mukaan kuumavalssattuja leveitä nauhoja ja neliölevyjä tarjotaan samoilla markkinoilla, joten laskiessaan markkinaosuuksia neliölevyjen osalta komission olisi pitänyt ottaa mukaan Salzgitterin myymät kuumavalssatut leveät nauhat.

Näin ollen ne katsovat, että koska komissio ei ole esittänyt mitään toteamuksia kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoiden osalta, sen neliölevyjen markkinoista esittämä arviointi on virheellinen. Niiden mielestä tämä päätelmä pitää erityisen hyvin paikkansa sen vuoksi, että komissio on todennut EHTY-päätöksen 17 perustelukappaleessa, että yrityskeskittymän osapuolilla oli 28 prosentin markkinaosuus jo yksinomaan neliölevyjen myynnistä, joten tämä markkinaosuus olisi ollut vielä suurempi, mikäli komissio olisi ottanut huomioon Salzgitterin kuumavalssattujen leveiden nauhojen myynnin.

103 Lopuksi kantajat esittävät, että Salzgitterin antama syrjimättömyysjulistus ei riitä korjaamaan virheitä, joita päätöksessä on tehty riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisten vaikutusten osalta, koska kyseinen julistus ei ole sitova ja sen seurauksena asianomaisia yrityksiä kohdellaan eri tavoin. Kantajat huomauttavat lisäksi, että niiden esittämä arvostelu herättää niin paljon epäilyjä EY-päätökseen sisältyvän tosiseikaston ja oikeudellisen arvioinnin osalta, että on epäiltävä jopa kyseisen päätöksen pätevyyttä.

104 Komissio kiistää väliintulijoiden tukemana kantajien kaikkien niiden perustelujen paikkansapitävyyden, joiden mukaan se olisi tehnyt virheen arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän horisontaalisia ja vertikaalisia vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

105 Aluksi on muistutettava siitä, että koska asetuksen N:o 4064/89 aineellisissa säännöksissä ja erityisesti sen 2 artiklassa komissiolle annetaan tiettyä harkin-

tavaltaa erityisesti taloudellisten seikkojen arvioinnissa, tämän harkintavallan käytön tuomioistuinvalvonnassa, jolla on olennainen merkitys keskittymien valvontaa koskevien säännösten täsmentämisessä, on otettava huomioon se harkintavalta, joka liittyy keskittymien valvontajärjestelmään kuuluviin taloudellisluonteisiin oikeussäännöksiin (yhdistetyt asiat C-68/94 ja C-30/95, Ranska ym. v. komissio, tuomio 31.3.1998, Kok. 1998, s. I-1375, 223 ja 224 kohta; asia T-102/96, Gencor v. komissio, tuomio 25.3.1999, Kok. 1999, s. II-753, 165 kohta ja asia T-221/95, Endemol v. komissio, tuomio 28.4.1999, Kok. 1999, s. II-1299, 106 kohta).

106 Kantajien väitettä, jonka mukaan komissio olisi arvioinut virheellisesti riidanalaisen yrityskeskittymän horisontaalisia vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin, ja toiseksi väitettä, jonka mukaan se olisi arvioinut virheellisesti riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisia vaikutuksia näihin markkinoihin, on tutkittava näiden periaatteiden valossa.

a) Riidanalaisen yrityskeskittymän horisontaaliset vaikutukset suurten hitsattujen putkien markkinoihin

107 On muistettava, että komissio on EY-päätöksen 11 perustelukappaleessa ja sitä seuraavissa perustelukappaleissa tutkinut suurten pitkittäin hitsattujen ja kierrehitsattujen putkien markkinoita. Se on todennut tältä osin, että se kysymys, muodostavatko suuret pitkittäin hitsatut putket ja suuret kierrehitsatut putket yhdet markkinat vai erilliset markkinat, samoin kuin se kysymys, ovatko relevantit maantieteelliset markkinat Euroopan talousalueen (ETA) markkinat vai maailmanmarkkinat, voidaan jättää avoimiksi, koska tässä tapauksessa minkään näiden markkinoiden määritelmien perusteella ei voida todeta yrityskeskittymällä luotavan tai vahvistettavan määräävää markkina-asemaa.

108 Se on erityisesti todennut, että vaikka oletettaisiin, että relevantit markkinat määriteltäisiin suurten pitkittäin hitsattujen ja kierrehitsattujen putkien markkinoiksi koko maailman tai ETA:n tasolla, riidanalaisella yrityskeskittymällä ei luotaisi eikä vahvistettaisi määräävää markkina-asemaa. Mikäli näet oletettaisiin, että kyseessä ovat maailmanmarkkinat, se on korostanut, että vaikka yrityskeskittymän osapuolilla on niillä johtava asema 17 prosentin markkinaosuudella, muilla kilpailijoilla on ensinnäkin yhteensä yli 80 prosentin markkinaosuus, toiseksi suurten putkien maailmanlaajuisesta tuotantokapasiteetista käytettiin ajanjaksolla 1997—1999 vain keskimäärin 36 prosenttia ja kolmanneksi kansainvälisillä öljy- ja kaasuyhtiöillä on erittäin vahva asema kysyntäpuolella. Se on myös esittänyt, että mikäli oletettaisiin, että kyseessä ovat vain ETA:n laajuiset markkinat, yrityskeskittymä ei siinäkään tapauksessa johtaisi määräävän aseman luomiseen tai vahvistamiseen huolimatta siitä, että yrityskeskittymän osapuolilla on niillä johtava asema 30,5 prosentin markkinaosuudella. Muilla kilpailijoilla on ensinnäkin näet yhteensä noin 70 prosentin markkinaosuus, toiseksi suurten putkien tuotantokapasiteetista käytettiin ETA:ssa ajanjaksolla 1997—1999 vain keskimäärin 51 prosenttia, kolmanneksi tutkittu vaihtoehto, jonka mukaan markkinat olisivat vain ETA:n laajuiset, perustuu lähinnä tiettyihin segmentteihin kuten vesi ja rakentaminen, jotka edustavat vain yrityskeskittymän osapuolten liitännäistoimintoja aloilla, joilla niillä on runsaasti kilpailijoita, ja neljänneksi kansainvälisillä öljy- ja kaasuyhtiöillä on myös erittäin vahva asema kysyntäpuolella näillä markkinoilla.

109 Komissio on lisäksi arvioinut, että riidanalaisella yrityskeskittymällä ei luoda eikä vahvisteta määräävää asemaa suppeammilla suurten kierrehitsattujen putkien markkinoilla maailmanlaajuisesti eikä ETA:ssa. Yrityskeskittymän osapuolten yhteenlaskettu markkinaosuus maailmanmarkkinoilla on näet ainoastaan 8,6 prosenttia. Mikäli tarkastellaan näitä markkinoita ETA:n tasolla, yrityskeskittymällä ei myöskään luoda eikä vahvisteta määräävää asemaa, vaikka yrityskeskittymän osapuolilla on niillä johtoasema 21,2 prosentin markkinaosuudella. Niiden markkinaosuus on näet ensinnäkin verrattain pieni ja markkinoilla on merkittäviä kilpailijoita, toiseksi suurten putkien tuotantokapasiteetista käytettiin ETA:ssa ajanjaksolla 1997—1999 vain keskimäärin 51 prosenttia, kolmanneksi tutkittu vaihtoehto, jonka mukaan markkinat

olisivat vain ETA:n laajuiset, perustuu lähinnä tiettyihin segmentteihin kuten vesi ja rakentaminen, jotka edustavat vain yrityskeskittymän osapuolten liitännäistoimintoja aloilla, joilla niillä on runsaasti kilpailijoita, ja neljänneksi kansainvälisillä öljy- ja kaasuyhtiöillä on myös erittäin vahva asema kysyntäpuolella.

110 Nämä eri perustelut osoittavat selvästi ja yksiselitteisesti, että riidanalaisen yrityskeskittymän horisontaaliset vaikutukset suurten hitsattujen putkien markkinoihin eivät olleet sellaisia, että ne olisivat herättäneet vakavia epäilyjä sen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

111 Mitkään kantajien tältä osin esittämistä perusteluista eivät voi kumota tätä päätelmää.

112 On siten todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, pelkästään se seikka, että yrityskeskittymän osapuolilla on EY-päätöksen 36 perustelukappaleesta ilmenevällä tavalla yhteensä 30,5 prosentin osuus suurten pitkittäin hitsattujen ja kierrehitsattujen putkien markkinoista ETA:ssa, ei sellaisenaan merkitse sitä, että yrityskeskittymällä luotaisiin määräävä asema näille markkinoille tai vahvistettaisiin sitä. Vaikka näet keskittymän osapuolina olevien yritysten markkinaosuuksien suhde näiden yritysten kilpailijoiden ja varsinkin välittömästi niitä pienempien kilpailijoiden markkinaosuuksiin on pätevä osoitus määräävän aseman olemassaolosta (edellä 105 kohdassa mainitussa asiassa Gencor v. komissio annetun tuomion 202 kohta), komissio on nyt käsiteltävässä asiassa kuitenkin esittänyt selvästi ja yksiselitteisesti perustelut sille, miksi se on päätellyt, että tällaista asemaa ei ole olemassa (ks. edellä 108 kohta). Kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaista, joka voisi kumota nämä perustelut.

113 Lisäksi on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan olisi epäiltävä niiden markkinaosuuslukujen paikkansapitävyyttä, joita yrityskeskittymän osapuolilla on suurten pitkittäin hitsattujen ja kierrehitsattujen putkien markkinoilla, koska

komissio on näitä osuuksia laskiessaan ottanut huomioon Linden myyntimäärät, vaikka tämä ei ole koskaan toiminut näillä markkinoilla, Gräbenerin myyntimäärät, vaikka tämä ei ollut toiminut näillä markkinoilla vuoden 1993 jälkeen, ja vielä Klöckner Muldensteinin myyntimäärät, vaikka se oli konkurssimenettelyn kohteena yrityskeskittymän ilmoittamishetkellä.

114 Lukuun ottamatta Gräbener-yhtiötä, joka on ilmoittanut 7.9.2001 päivätyllä kirjeellä lopettaneensa putkituotantonsa vuonna 1997, kantajien Linden ja Klöckner Muldensteinin osalta esittämät väitteet eivät perustu minkäänlaiseen konkreettisen näyttöön ja lisäksi komission toimittamat tiedot osoittavat ne vääriksi. Esimerkiksi Tube Mills of the World -tutkimuksen vuonna 2000 ilmestyneessä painoksessa, josta komissio on esittänyt useita otteita, mainitaan näet selvästi näiden yhtiöiden nimet ja kuvataan yksityiskohtaisesti niiden toiminnan luonne ja laajuus putkien valmistuksen alalla. Vaikka Klöckner Muldenstein, joka vastasi myös komission kyselylomakkeeseen, olikin konkurssimenettelyn kohteena EY-päätöksen tekohetkellä, tämä ei merkitse sitä, että komissio ei olisi saanut ottaa huomioon sen asemaa markkinoilla. Ei ole näet mahdotonta, etteikö kyseisen yhtiön putkituotantoa olisi voitu jatkaa osittain tai kaikilta osin vaikkapa siten, että jokin kolmas yritys olisi jatkanut sen toimintaa.

115 Joka tapauksessa on todettava, että komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa osoittanut selvällä ja vakuuttavalla tavalla, että vaikka katsottaisiin, että näiden kolmen yrityksen markkinaosuuksia ei olisi pitänyt ottaa huomioon, yrityskeskittymän osapuolten tilanne suurten hitsattujen putkien markkinoilla ei olisi ollut perustavanlaatuisella tavalla erilainen, joten tämä seikka ei olisi vaikuttanut sen arviointiin yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Kantajat eivät ole esittäneet tästä näytöstä mitään huomautuksia.

116 Näin ollen kantajien väite, jonka mukaan komissio olisi tehnyt virheen arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän horisontaalisia vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin, on hylättävä perusteettomana.

b) Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaaliset vaikutukset suurten hitsattujen putkien markkinoihin

117 On tutkittava erikseen perustelut, joita kantajat ovat esittäneet toisaalta riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisista vaikutuksista suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin ja toisaalta kyseisen yrityskeskittymän vertikaalisista vaikutuksista suurten kierrehitsattujen putkien markkinoihin. Kuten EY-päätöksen 12 ja 13 perustelukappaleesta ilmenee, suuret pitkittäin hitsatut putket valmistetaan neliölevyistä, kun suuret kierrehitsatut putket valmistetaan sitä vastoin kuumavalssatuista leveistä nauhoista.

Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaaliset vaikutukset suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin

118 Kantajien mielestä komissio on tehnyt ilmeisen virheen arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisia vaikutuksia suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin, koska EHTY-päätöksen 17—19 perustelukappaleesta ilmenee, että yrityskeskittymän osapuolilla on erittäin vahva asema tuotantoketjun aikaisempaan vaiheeseen kuuluvilla suurten pitkittäin hitsattujen putkien valmistamiseen tarkoitettujen neliölevyjen markkinoilla, mikä vahvistaa niiden asemaa näillä markkinoilla. Niillä on Usinor/DH:n ja Rivan kanssa 96 prosentin osuus suurten pitkittäin hitsattujen putkien valmistamiseen tarkoitettujen neliölevyjen markkinoista, minkä perusteella voidaan lisäksi olettaa, että ne muodostavat oligopolin näillä markkinoilla.

119 On kuitenkin todettava, että komissio on sekä kirjelmissään että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa korostanut sitä, että EHTY-päätöksen 17—19 perustelukappaleessa mainitut markkinaosuudet eivät olleet markkinaosuuksia kyseisen käsitteen teknisessä mielessä, koska niihin sisältyi kolmansille osapuolille toimitettujen neliölevyjen

lisäksi myös konserninsisäiset neliölevyjen toimitukset. Komission mukaan yrityskeskittymän osapuolten markkinaosuudet kaikkiin käyttötarkoituksiin tarkoitettujen neliölevyjen vapailla markkinoilla ja suppeammilla suurten pitkittäin hitsattujen putkien valmistamiseen tarkoitettujen neliölevyjen markkinoilla olivat selvästi pienemmät, koska ne vaihtelivat 6,2 prosentin ja 7,3 prosentin välillä kaikkiin käyttötarkoituksiin tarkoitettujen neliölevyjen markkinoilla ja olivat 10,6 prosenttia vuonna 1997 ja 9,1 prosenttia vuonna 1999 suurten pitkittäin hitsattujen putkien valmistamiseen tarkoitettujen neliölevyjen markkinoilla.

120 Kantajat eivät ole kiistäneet näiden tietojen oikeellisuutta, ja niiden perusteella komissio saattoi perustellusti arviointivirhettä tekemättä katsoa, että yrityskeskittymän osapuolten asema tuotantoketjun aikaisempaan vaiheeseen kuuluvilla neliölevyjen markkinoilla ei ollut sellainen, että sillä luotaisiin tai vahvistettaisiin määräävää asemaa tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoilla ja että se herättäisi vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

121 Seuraavaksi on todettava, että vaikka katsottaisiin, että EHTY-päätöksen 17—19 perustelukappaleessa mainitut markkinaosuudet olisivat osuuksia vapaista markkinoista, pelkästään se seikka, että kolmella yrityksellä on yhdessä hyvin suuri markkinaosuus tietyillä markkinoilla, ei sellaisenaan ole osoitus siitä, että ne muodostavat oligopolin. Kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, kollektiivisen määräävän aseman olemassaolon toteaminen edellyttää näet kolmen päällekkäisen edellytyksen täyttymistä: ensinnäkin kunkin määräävässä asemassa olevan oligopolin jäsenistä on voitava saada tieto muiden jäsenten käyttäytymisestä voidakseen tarkistaa, noudattavatko ne samaa toimintalinjaa vai eivät; toiseksi hiljaisen yhteistoiminnan on oltava pitkäkestoista eli on oltava yllykkeitä olla poikkeamatta yhteisestä toimintalinjasta markkinoilla; kolmanneksi nykyisten ja potentiaalisten kilpailijoiden sekä kuluttajien ennakoitavissa oleva reaktio ei vaaranna yhteisestä toimintalinjasta odotettavia tuloksia (asia T-342/99, Airtours v. komissio, tuomio 6.6.2002, Kok. 2002, s. II-2585, 62 kohta). On todettava, että kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaista, jonka perusteella voitaisiin todeta näiden edellytysten täyttyvän nyt käsiteltävässä asiassa.

122 Lopuksi on muistutettava siitä, että komissio on EHTY-päätöksen 20—22 perustelukappaleessa selittänyt syyt siihen, miksi se on katsonut, että riidanalainen yrityskeskittymä ei uhkaisi neliölevyjen toimituksia sellaisille yrityksille, jotka kilpailevat yrityskeskittymän osapuolten kanssa suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoilla. Se on ensinnäkin erityisesti muistuttanut siitä, että Salzgitterin toiminta neliölevyjen toimituksissa oli vapailla markkinoilla liian vähäistä, jotta sen mahdollinen vetäytyminen näiltä markkinoilta antaisi syytä huoleen; toiseksi putkenvalmistajat hankkivat neliölevyjä useilta muilta valmistajilta kuten DH:lta; kolmanneksi se, että DH vähentäisi neliölevyjen toimituksia kolmansille Europipen suosimiseksi, vaikuttaisi sen valssien kannattavuuteen ja heikentäisi näin ollen automaattisesti Europipen kilpailuasemaa tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoilla; ja neljänneksi valssikapasiteettia hyödynnetään Euroopassa neliölevyjen valmistuksessa hyvin vähän, joten muut neliölevyjä suuria pitkittäin hitsattuja putkia varten valmistavat tuottajat voisivat mainiosti toimittaa tavaraa putkenvalmistajille, jotka hankkivat tavaran tällä hetkellä Salzgitteriltä.

123 On todettava, että nämä perustelut kuuluvat asiayhteyteen, jossa EY-päätös tehtiin. Oikeuskäytännön mukaan ei näet edellytetä, että perusteluissa esitettäisiin kaikki tosiseikat ja oikeudelliset seikat, koska arvioitaessa sitä, täyttävätkö päätöksen perustelut EY 253 artiklan mukaiset vaatimukset, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi sen asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (asia T-290/94, Kaysersberg v. komissio, tuomio 27.11.1997, Kok. 1997, s. II-2137, 150 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä merkitsee sitä, että silloin kun päätöksentekoviranomainen on toimivaltainen tekemään rinnakkaisissa menettelyissä kaksi erillistä päätöstä, jotka koskevat samaa tosiseikkojen kokonaisuutta, ja kun se saattaa nämä päätökset saman asianosaisen tietoon lyhyen ajan sisällä, molempien näistä kahdesta päätöksestä voidaan katsoa kuuluvan toisen päätöksen asiayhteyteen ja siten täydentävän pätevästi siihen sisältyviä perusteluja, kun tarkastellaan viranomaisten perusteluvelvollisuutta kyseiseen henkilöön nähden.

124 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa, jossa komissio tekee rinnakkaisissa menettelyissä kaksi erillistä päätöstä hyväksyessään yhden ja

saman yrityskeskittymän ja jossa nämä päätökset saatetaan samaan aikaan kantajien tietoon, toisessa näistä päätöksistä esitettyjä perusteluja on välttämättä arvioitava toisessa päätöksessä esitettyjen perustelujen valossa. Vaikka komission näissä päätöksissä harjoittama valvonta tällaisissa tapauksissa perustuukin erilaisiin aineellisiin ja menettelysääntöihin (ks. edellä 70—72 kohta), nämä erilliset päätökset koskevat kuitenkin yhtä ja samaa yrityskeskittymää, joten tietyiltä osin komission arviointi on todennäköisesti päällekkäistä.

125 Edellä esitetyn perusteella on näin ollen hylättävä perusteettomana kantajien väite, jonka mukaan komissio olisi tehnyt virheen arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisia vaikutuksia suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin.

Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaaliset vaikutukset suurten kierrehitsattujen putkien markkinoihin

126 Kantajien mielestä komissio on tehnyt arviointivirheen, kun se ei ole ottanut huomioon sitä, että riidanalaisella yrityskeskittymällä on muutettu yrityskeskittymän osapuolten tilannetta suurten kierrehitsattujen putkien markkinoilla, koska MRW:llä on Salzgitterin kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuotannon ansiosta nyt varma hankintalähde, mikä vahvistaa sen asemaa suurten kierrehitsattujen putkien markkinoilla Ferndorfin kaltaisten riippumattomien tuottajien vahingoksi.

127 On kuitenkin todettava, että komissio on sekä kirjelmissään että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin antamassaan vastauksessa korostanut sitä, että ilmoituksesta samoin kuin erilaisista tiedoista, joita sillä oli käytettävissään ilmoitushetkellä, ilmenee, että ensinnäkään MRW ei myynyt kuumavalssattuja leveitä nauhoja ulkopuolisille yrityksille ja että toisaalta Salzgitterin markkinaosuus oli selvästi pienempi kuin 25 prosenttia, koska se myi vain pienen osan valmistamistaan kuumavalssatuista leveistä nauhoista ulko-

puolisille yrityksille. Väliintulijat ovat vahvistaneet nämä tiedot ja täsmentäneet sekä kirjelmissään että suullisessa käsittelyssä, että Salzgitterin osuus yhteisön kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoista oli vuonna 1999 noin 4,2 prosenttia.

128 Näiden tietojen perusteella komissio saattoi ilmeistä arviointivirhettä tekemättä katsoa, että yrityskeskittymän osapuolten asema tuotantoketjun aikaisempaan vaiheeseen kuuluvilla kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoilla ei ollut sellainen, että sillä voitaisiin luoda tai vahvistaa määräävää asemaa tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla suurten kierrehitsattujen putkien markkinoilla ja että se näin ollen voisi herättää vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

129 Kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaista, mikä voisi kumota tämän päätelmän.

130 Kantajat ovat ensinnäkin virheellisesti vedonneet siihen, että komission olisi pitänyt ottaa Salzgitterin myymien kuumavalssattujen leveiden nauhojen määrien lisäksi huomioon MRW:n valmistamat nauhat.

131 Kuten kantajat näet itsekin myöntävät, MRW ei ilmoitushetkellä valmistanut kuumavalssattuja leveitä nauhoja vaan Thyssen toimi sen alihankkijana. Komissio on korostanut, ilman että kantajat olisivat tältä osin kiistäneet tiedon paikkansapitävyyttä, että on äärimmäisen epätodennäköistä, että taloudellinen toimija, jolla ei ole omaa kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuotantolaitosta, voisi olla merkittävä kilpailija näillä markkinoilla. Lisäksi on korostettava, että vaikka kantajat ovat saaneet jäljennöksen kirjelmissään mainitsemastaan ja komission istunnossa esittämästä 20.1.1970 tehdystä komission päätöksestä KOM(70) 25, joka koski August Thyssen-Hütte AG:n toteuttamaa Mannesmann AG:n tiettyjen osien hankintaa ja yhteisyrityksen Mannesmannröhren-Werken sekä toisen, Thyssen-Hütte AG:n ja Mannesmann AG:n yhteisyrityksen perus-

tamista, ne eivät ole kyenneet osoittamaan, millä tavoin kyseinen päätös vahvistaisi oikeaksi niiden näkemyksen, jonka mukaan komissio olisi velvoittanut MRW:n olemaan myymättä kuumavalssattuja leveitä nauhoja ulkopuolisille yrityksille. Näin ollen komissio ei ole tehnyt arviointivirhettä katsoessaan, että MRW:tä ei tarvinnut ottaa huomioon kuumavalssattujen leveiden nauhojen osalta edes potentiaalisena kilpailijana.

132 Toiseksi on hylättävä kantajien perustelu, jolla ne pyrkivät osoittamaan, että komission ja väliintulijoiden väite, jonka mukaan yrityskeskittymän osapuolilla oli erittäin pieni osuus kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoista, perustuisi relevanttien tuotemarkkinoiden virheelliseen rajaamiseen. Vaikka pitääkin näet paikkansa, että toisin kuin komissio väittää, tätä perustelua ei voida pitää liian myöhään esitettynä, koska siihen on viitattu riittävän täsmällisesti kannekirjelmän 61 ja 62 kohdassa, se on täysin perusteeton.

133 On nimittäin huomautettava, että komissio on kirjelmissään korostanut sitä, että se on vakiintuneessa päätöksentekokäytännössään (ks. esim. 28.7.1997 tehty päätös (asia IV/EHTY.1243 — Krupp Hoesch / Thyssen, 19 kohta), 4.2.1999 tehty päätös (asia IV/EHTY.1268 — Usinor / Cockerill Sambre, 16 kohta) ja 15.7.1999 tehty päätös (asia IV/EHTY.1310 — British Steel / Hoogovens, 13 kohta), joilla komissio hyväksyi kyseiset yrityskeskittymät) todennut, että kuumavalssatut leveät nauhat ja muut kuumavalssatut levytuotteet kuuluvat samoille markkinoille koska niiden tuotannon erityispiirteenä on suuri joustavuus ja mukautumiskyky, joiden ansiosta valmistajat voivat tarjota ja myydä erityyppisiä ja -laatuisia kuumavalssattuja leveitä nauhoja lisäämättä kulujaan merkittävästi. Kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaista, joka voisi kumota tämän toteamuksen. Toisin kuin ne väittävät, pelkästään se seikka, että kuluttajat eivät pidä erilaatuisia ja -tyyppisiä kuumavalssattuja leveitä nauhoja toisiaan korvaavina, ei ole osoitus siitä, että nämä tyypit ja laadut kuuluisivat eri markkinoille, koska keskinäisen korvaavuuden puuttumisen kysynnän tasolla paikkaa keskinäinen korvaavuus tarjonnan tasolla.

134 Lisäksi on korostettava, että kannekirjelmän tietyt kohdat vahvistavat komission toteamuksen paikkansapitävyyden. Kantajat ovat kannekirjelmän 21 kohdassa väittäneet, että kun autoalan suhdanteet ovat hyvät, kuumavalssattujen leveiden nauhojen valmistajien kapasiteetti on täydessä käytössä, jolloin tärkeimmillä eurooppalaisilla toimittajilla on huomattavia vaikeuksia tyydyttää riippumattomien putkenvalmistajien kysyntää. Lisäksi siitäkään huolimatta, että komission hallinnollisen menettelyn yhteydessä toimittamassa kyselylomakkeessa esitettiin viitemarkkinoiden määritelmä, Ferndorf kuten mikään muukaan osapuoli ei esittänyt, että putkien valmistukseen käytettävät kuumavalssatut leveät nauhat muodostaisivat muihin tarkoituksiin käytettävistä nauhoista erilliset markkinat.

135 Tältä osin on lisäksi hylättävä kantajien perustelu, jonka mukaan komissio olisi vastinekirjelmän alaviitteessä 20 implisiittisesti myöntänyt, että niiden esittämä markkinoiden määritelmä vastaisi sen hallinnollista käytäntöä. Komissio on kyseisessä alaviitteessä ainoastaan täsmentänyt olleensa tietoinen siitä, "että autoteollisuudessa on kysyntää suuremman lisäarvon tuotteille, erityisesti kylmävalssatuille levyille. Kylmävalssatut levyt valmistetaan puolestaan kuumavalssatuista leveistä nauhoista. Komissio on vakiintuneesti ja myös tässä tapauksessa katsonut, että näitä levyjä ei pidä sisällyttää kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoihin". Toisin kuin kantajat väittävät, tässä maininnassa ei millään tavoin vahvisteta niiden kuumavalssattujen leveiden nauhojen osalta esittämää markkinoiden määritelmää. Komissio ei näet totea siinä, että putkenvalmistukseen käytettävät kuumavalssatut leveät nauhat ja muihin käyttötarkoituksiin tarkoitetut kuumavalssatut leveät nauhat muodostaisivat kahdet erilliset markkinat vaan että kuumavalssatut leveät nauhat ja kuumavalssatuista leveistä nauhoista valmistettavat kylmävalssatut levyt, jotka siten sijoittuvat tuotantoketjussa niitä myöhempään vaiheeseen kuuluville markkinoille, eivät kuulu samoille markkinoille.

136 Samasta syystä on hylättävä myös kantajien väite, jonka mukaan niiden vastauksensa 52—54 kohdassa esittämät hintavertailut osoittaisivat sen, että on olemassa kuumavalssattujen leveiden nauhojen käyttötarkoituksesta riippuvat erilliset markkinat. On näet huomautettava, että kantajat eivät näissä vertailuissa vertaa keskenään erityyppisten ja -laatuisten kuumavalssattujen leveiden nauhojen hintoja niiden käyttötarkoituksen mukaan vaan tyytyvät vertailemaan toisaalta kuumavalssattujen leveiden nauhojen hintoja tinattujen tai tinaa-

mattomien kylmävalssattujen tuotteiden hintoihin ja toisaalta kylmävalssattujen tuotteiden hintoja eri jäsenvaltioissa. Tällaiset vertailut eivät missään tapauksessa voi vahvistaa kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoiden määritelmään liittyviä kantajien väitteitä.

137 Lopuksi on korostettava, että vaikka oletettaisiin, että olisi otettava huomioon kantajien esittämä tuotemarkkinoiden suppeampi määritelmä, sillä ei olisi niiden esittämiä seurauksia. Erityisesti kantajien väite, jonka mukaan putkien valmistamiseen tarkoitettujen kuumavalssattujen leveiden nauhojen kokonaismyynti kolmansille osapuolille olisi 300 000 tonnia vuodessa, on paikkansapitämätön. Kuten väliintulijat korostavat ja kuten ilmenee muun muassa taulukosta nro 6, joka on otsikoitu "kuumavalssattujen litteiden hiiliterästuotteiden myyntiosuudet yhteisössä vuonna 1999" ja joka on komission esittämän 21.11.2001 tehdyn, yrityskeskittymän hyväksyvän komission päätöksen (COMP/EHTY.1351 — Uponor/Arbed/Aceralia) sivulla 29, kuumavalssattujen leveiden nauhojen kokonaismyynti yhteisössä oli noin 21,26 miljoonaa tonnia vuonna 1999 ja Salzgitterin osuus näistä markkinoista oli pienempi kuin 5 prosenttia. Toisin kuin kantajat väittävät, tämä luku koskee ainoastaan kuumavalssattujen leveiden nauhojen myyntiä kolmansille, eikä siihen sisälly konsernien sisäinen kuumavalssattujen leveiden nauhojen myynti. Vaikka siis oletettaisiinkin kantajien tavoin, että ainoastaan 28 prosenttia kuumavalssattujen leveiden nauhojen kokonaismäärästä yhteisössä käytettiin putkenvalmistukseen vuonna 1999, nämä markkinat olivat vuonna 1999 kooltaan kuitenkin 6 050 000 tonnia eikä 300 000 tonnia.

138 Tältä osin on lisäksi huomautettava, että kantajien esittämä 300 000 tonnin määrä ei ole vakuuttava, kun otetaan huomioon käytetty laskutapa eli Ferndorfin ja Flenderin ostamien kuumavalssattujen leveiden nauhojen määrän lisääminen neljän muun riippumattoman putkenvalmistajan, jotka kantajien mukaan vielä toimivat yhteisössä, eli Technotubin, Tubemeusen, De Boer Buizenin ja Wilson Byardin ostamien kuumavalssattujen leveiden nauhojen oletettuun määrään. Kuten komission ja väliintulijoiden esittämistä asiakirjoista ilmenee, yhteisössä on yli kuusikin yritystä, jotka valmistavat putkia kuumavalssatuista leveistä nauhoista kuulumatta mihinkään integroiduista terästeollisuuden suurista konserneista.

139 Samoin on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan ei olisi pitänyt ottaa huomioon integroitujen terästeollisuuden suurten konsernien tekemiä kuumavalssattujen leveiden nauhojen ostoja. Vaikka näillä näet onkin merkittävää konserninsisäistä raaka-ainetuotantoa, myös ne joutuvat ostamaan kuumavalssattuja leveitä nauhoja kilpailijoiltaan tilapäisiä tarpeitaan kattaakseen. Tältä osin kantajien väite, jonka mukaan näitä ostoja ei olisi pitänyt ottaa huomioon, koska ne tapahtuvat markkinoiden ulkopuolella sellaisin menettelytavoin, joihin eivät päde tarjonnan ja kysynnän lainalaisuudet, ei perustu konkreettisiin todisteisiin.

140 Kolmanneksi on hylättävä kantajien perustelu, jonka mukaan komission arviointi yrityskeskittymän osapuolten asemasta tuotantoketjun aikaisempaan vaiheeseen kuuluvilla kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoilla perustuisi niin ikään relevanttien maantieteellisten markkinoiden virheelliseen määritelmään.

141 On muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan relevantit maantieteelliset markkinat muodostuvat tietystä maantieteellisestä alueesta, jolla kyseistä tuotetta myydään ja jolla kilpailuolosuhteet ovat riittävän yhdenmukaiset kaikille taloudellisille toimijoille, jotta ilmoitetun yrityskeskittymän kilpailuvaikutuksia voidaan asianmukaisesti arvioida (asia 27/76, United Brands v. komissio, tuomio 14.2.1978, Kok. 1978, s. 207, 11 ja 44 kohta ja edellä 105 kohdassa mainitussa asiassa Ranska ym. v. komissio annetun tuomion 143 kohta).

142 Komissio on esittänyt tässä tapauksessa useita seikkoja osoittaakseen, että kuten myös sen vakiintuneesta päätöksentekokäytännöstä (ks. mm. edellä 133 kohdassa mainittujen päätöksen IV/EHTY.1243 25 kohta, päätöksen IV/EHTY.1268 26 kohta ja päätöksen IV/EHTY.1310 20 kohta) ilmenee, kuumavalssattujen leveiden nauhojen relevantit maantieteelliset markkinat kattavat vähintään koko yhteisön alueen. Se on erityisesti korostanut, että kuljetuskustannukset eivät ole

erityisen suuria, markkinoille pääsylle ei ole esteitä ja asiakkaat eivät juurikaan suosi tiettyjä yhteisön valmistajia.

143 Tämän näkemyksen vahvistaa komission vuonna 2001 tekemä tutkimus terästeollisuuden tilanteesta (jäljempänä terästeollisuustutkimus), josta se on esittänyt otteita vastauksensa liitteessä. Kyseisen tutkimuksen 23 sivulla ja sitä seuraavilla sivuilla olevasta yleiskuvan jäsenvaltioiden kulutuksesta ja tuonnista kuhunkin jäsenvaltioon antavasta taulukosta ilmenee, että toisin kuin kantajat väittävät, tuonnin osuus yhteisön kuumavalssattujen leveiden nauhojen kokonaiskulutuksesta on erittäin suuri.

144 Myös kantajien perustelujen eri kohdat vahvistavat sen, että on olemassa yhdet kuumavalssattujen leveiden nauhojen yhteisön markkinat. Kantajat ovat esimerkiksi kannekirjelmän 21 kohdassa täsmentäneet, että Flender hankki kuumavalssattuja leveitä nauhoja "eurooppalaisista lähteistä" ja oli pyytänyt "tunnettuja eurooppalaisia valmistajia" toimittamaan niitä. Lisäksi kantajat ovat väittäneet vastauksensa 74 ja 75 kohdassa, että noin 25—30 prosenttia niiden kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuonnista oli peräisin muissa jäsenvaltioissa sijaitsevilta valmistajilta, mikä vahvistaa sen olettamuksen, että on olemassa yhdet kuumavalssattujen leveiden nauhojen yhteisön markkinat.

145 Tältä osin kantajat vetoavat virheellisesti siihen, että niiden vastauksessaan esittämästä hintavertailusta ilmenisi, että relevantit maantieteelliset markkinat olisivat pikemminkin kansalliset markkinat kuin yhteisön markkinat. On näet korostettava, että kantajat vertailevat vastauksensa 80 kohdassa neliölevyjen hintoja kuumavalssattujen leveiden nauhojen hintoihin, millä ei ole merkitystä arvioitaessa kuumavalssattujen leveiden nauhojen relevantteja maantieteellisiä markkinoita. Kantajat vertailevat kylläkin vastauksensa 81 kohdassa yhteisössä sovellettuja kuumavalssattujen leveiden nauhojen hintoja. On kuitenkin huomautettava, että tämä vertailu koskee yksinomaan näiden tuotteiden vähimmäis- ja enimmäishintoja, mikä antaa vääristyneen kuvan todellisuudesta. Vaikka tämä

vertailu otettaisiin huomioon, kantajat esittävät lisäksi, että hintaerot olisivat 10—15 prosenttia. Kuten komissio on perustellusti korostanut, tämä suuruusluokka ei tee mahdottomaksi sitä, että on olemassa yhteisön markkinat.

146 Lisäksi on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan komissio olisi EHTY-päätöksen 16 perustelukappaleessa viitannut virheellisesti kolmansista maista peräisin olevan tuonnin merkitykseen perustellessaan olettamustaan kuumavalssattujen leveiden nauhojen yhteisönlaajuisten markkinoiden olemassaolosta. Päätöksen yleisestä asiayhteydestä näet ilmenee, että tämä toteamus ei koskenut kuumavalssattuja leveitä nauhoja vaan ainoastaan neliölevyjä ja puolivalmisteita. Edellisessä virkkeessä todetaan selvästi, että relevanttien maantieteellisten markkinoiden määritelmä koskee neliölevyjä ja puolivalmisteita, mikä vaikuttaa johdonmukaiselta, koska komissio on todennut 13 perustelukappaleessa, että yrityskeskittymän osapuolten toiminta on päällekkäistä ainoastaan näiden tuotteiden osalta. Lisäksi tämän kappaleen perusteella on ilmeistä, että viitatessaan kolmansista maista peräisin olevaan tuontiin komissio ei ole halunnut osoittaa, että maantieteelliset markkinat kattavat yhteisön alueen vaan että nämä markkinat saattaisivat olla maailmanlaajuiset. Lisäksi komission esittämästä terästeollisuustutkimuksesta ilmenee, että toisin kuin kantajat väittävät, polkumyyntitullien vahvistaminen kolmansista maista tuotavien kuumavalssattujen leveiden nauhojen tuonnille päätöksillä 283/2000/EHTY ja 1758/2000/EHTY ei ole vähentänyt tuontia. Kuten kyseisen tutkimuksen sivulta 7 näet ilmenee, tuonti on päinvastoin edelleen kasvanut.

147 Neljänneksi on todettava, että kantajien väite, joka koskee politiikkaa, jota Salzgitter olisi noudattanut Flenderiä kohtaan kuumavalssattujen leveiden nauhojen toimituksissa ja hinnoissa, ei perustu konkreettisiin todisteisiin. Osapuolten esittämistä asiakirjoista ilmenee lisäksi, että kantajien mainitsemat hinnankorotukset eivät koskeneet ainoastaan niille toimitettuja kuumavalssattuja leveitä nauhoja vaan kaikkia terästuotteita ja että ne johtuivat ainakin osittain korkeasuhdanteesta, joka oli ominainen koko kyseisille markkinoille vuosina 1999 ja 2000. Vaikka kantajien esittämiä tietoja pidettäisiinkin paikkansapitävinä, ne

eivät ole kuitenkaan myöskään millään tavoin osoittaneet, miten Salzgitterin väitetyt toimenpiteet näyttäisivät toteen sen, että komissio olisi tehnyt ilmeisen virheen arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän vaikutuksia.

148 Lopuksi on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan komission olisi pitänyt ottaa huomioon yrityskeskittymän osapuolten toimintojen päällekkäisyys kuumavalssattujen leveiden nauhojen ja neliölevyjen valmistuksessa ja ottaa markkinaosuuksia laskiessaan mukaan Salzgitterin vapailla markkinoilla myymien kuumavalssattujen leveiden nauhojen määrät. On ensinnäkin todettava, että tämä perustelu on ristiriidassa sen perustelun kanssa, jonka kantajat ovat esittäneet kuumavalssattujen leveiden nauhojen relevanttien tuotemarkkinoiden määrittelemisen osalta. On näet ristiriitaista esittää toisaalta, että komission olisi pitänyt todeta, että putkien valmistamiseen tarkoitetut kuumavalssatut leveät nauhat ja muihin käyttötarkoituksiin tarkoitetut kuumavalssatut leveät nauhat muodostavat erilliset markkinat, ja toisaalta katsoa, että komission olisi pitänyt todeta, että on olemassa laajemmat markkinat, joihin kuuluvat sekä kuumavalssatut leveät nauhat että neliölevyt. Lisäksi komissio on kirjelmissään perustellusti korostanut, että vaikka EHTY-päätöksen 14 perustelukappaleessa jätetään avoimeksi mahdollisuus korvata neliölevyt tiettyjen käyttötarkoitusten osalta kuumavalssatuista leveistä nauhoista leikatuilla levyillä, tämä johtuu nimenomaan siitä, että se katsoi, että vaikka markkinat määriteltäisiin suppeamminkin, yrityskeskittymä ei aiheuttaisi ongelmia kilpailulle. Kuten edellä on näet korostettu, yrityskeskittymän osapuolten markkinaosuudet olivat hyvin pieniä sekä neliölevyjen markkinoilla (119 kohta) että kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoilla (127 kohta).

Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisia vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin koskeva päätelmä

149 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kantajat eivät ole osoittaneet komission tehneen ilmeistä virhettä arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisia vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin.

150 Lisäksi edellä esitetystä seuraa, että kantajat ovat arvostelleet virheellisesti Salzgitterin antaman syrjimättömyysjulistuksen väitettyjä puutteellisuuksia. Koska on näet näytetty toteen, että komissio ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaaliset vaikutukset suurten hitsattujen putkien markkinoihin eivät herättäisi vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, sillä, oliko Salzgitterin antama julistus riittävä näiden vaikutusten korjaamiseksi, ei ole merkitystä. Tällaisessa tapauksessa ei olisi edes ollut tarpeen edellyttää tällaista sitoumusta Salzgitteriltä. Sitä suuremmalla syyllä tällaista sitoumusta ei olisi ollut tarpeen asettaa riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksymisen edellytykseksi.

c) Yleinen päätelmä

151 Edellä esitetyn perusteella kanneperuste, jonka mukaan komissio olisi tehnyt ilmeisen virheen arvioidessaan yrityskeskittymän vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin, on hylättävä kokonaan.

B *Kanneperuste, jonka mukaan komissio on tehnyt virheen arvioidessaan yrityskeskittymän vaikutuksia pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin*

1. *Osapuolten lausumat*

152 Kantajat arvioivat, että EY-päätökseen sisältyy arviointivirhe, joka koskee riidanalaisen yrityskeskittymän vaikutuksia pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin. Niiden mukaan komissio ei voi vedota tältä osin siihen, että sen ei tarvinnut arvioida yrityskeskittymän vaikutuksia näihin markkinoihin, koska osapuolten toiminnot eivät olleet päällekkäisiä. Ne korostavat, että tällainen

näkemys, joka rajoittuu yrityskeskittymän puhtaasti horisontaalisiin vaikutuksiin, on asetuksen N:o 447/98 liitteenä olevassa CO-lomakkeessa ilmaistun periaatteen ja asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vastainen, sillä niiden mukaan yrityskeskittymien valvonnan yhteydessä on otettava huomioon myös vertikaaliset vaikutukset. Kantajien mielestä tämä päätelmä on tehtävä erityisesti nyt käsiteltävässä asiassa, jossa yrityskeskittymän toiminta uhkaa pienten putkien riippumattomien valmistajien olemassaoloa, koska nämä ensinnäkin tarvitsevat Salzgitteriltä raaka-ainetoimituksia ja koska ne kilpailevat Salzgitterin kanssa tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla pienten putkien valmistuksen markkinoilla. Kantajat kiistävät tässä yhteydessä komission väitteen, jonka mukaan yrityskeskittymän osapuolten markkinaosuudet tuotantoketjun aikaisempaan vaiheeseen kuuluvilla raaka-aineiden markkinoilla eivät ole sellaisia, että ne herättäisivät epäilyjä niiden aseman vahvistamisesta tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla pienten putkien markkinoilla. Kantajien mukaan tämä väite perustuu erityisesti kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoiden väärään rajaamiseen ja markkinoiden kokoa koskevaan virheelliseen laskelmaan.

153 Kantajat toteavat lisäksi, että se, että komissio on arvioinut yrityskeskittymän vaikutuksia suurten putkien valmistuksen markkinoihin ottamatta huomioon tilannetta pienten putkien markkinoilla, on erityisen hämmästyttävää sen vuoksi, että arvioidessaan putkien vähittäiskaupan markkinoita (EY-päätöksen 18—20 kohta) komissio ei ole tehnyt eroa suurten putkien kaupan ja pienten putkien kaupan välillä, vaikka tällainen erottelu olisi ollut välttämätön, koska putkien vähittäiskauppa ja niiden valmistus tapahtuvat samoilla markkinoilla. Ne katsovat myös, että komissio on EY-päätöksessä virheellisesti käsitellyt putkien vähittäiskauppaa "riippumattomina relevantteina markkinoina, jotka on erotettava putkien valmistuksen markkinoista" nojautuen aikaisempaan 7.4.1999 tekemäänsä päätökseen (EY-päätöksen 18 perustelukappaleessa mainittu asia IV/M.1369 — Thyssen/Mannesmann), jolla yrityskeskittymä oli julistettu yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

154 Komissio kiistää väliintulijoiden tukemana tehneensä virhettä arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän vaikutuksia pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin.

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

155 Riidanalaisen yrityskeskittymän horisontaalisista vaikutuksista pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin on riittävää todeta, että kuten kantajatkin ovat myöntäneet kannekirjelmän 70 kohdassa, yrityskeskittymän osapuolten toiminnot eivät ole päällekkäisiä näillä markkinoilla, koska ainoastaan MRW toimi niillä kahden tytäryhtiönsä, Mannesmann Präzisrohr GmbH:n ja Röhrenwerk Gebrüder Fuchs GmbH:n välityksellä.

156 Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisista vaikutuksista pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin on todettava, että koska riidanalaisen yrityskeskittymän osapuolilla oli pienempi kuin 5 prosentin osuus tuotantoketjun aikaisempaan vaiheeseen kuuluvilla kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoilla, kuten edellä 127 kohdassa on todettu, komissio saattoi perustellusti katsoa, että nämä vaikutukset eivät olleet omiaan herättämään vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Lisäksi on muistettava, että kuten edellä 132 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa on todettu, kantajat ovat virheellisesti vedonneet siihen, että komissio ja väliintulijat olisivat tehneet virheen laskiessaan kuumavalssattujen leveiden nauhojen määrän ja määrittäessään relevantit markkinat.

157 Lisäksi on hylättävä kantajien perustelu, jonka mukaan pienten putkien jättäminen huomiotta arvioitaessa yrityskeskittymän vaikutuksia putkenvalmistuksen markkinoihin olisi ristiriidassa sen kanssa, että komissio ei ole arvioidessaan putkien vähittäiskaupan markkinoita EY-päätöksen 18—20 perustelukappaleessa tehnyt eroa suurten putkien kaupan ja pienten putkien kaupan välillä.

158 On näet todettava, että tämä väite perustuu siihen virheelliseen lähtökohtaan, että putkien valmistaminen ja niiden vähittäiskauppa tapahtuvat samoilla markkinoilla ja että niitä siten koskevat samat suppeampien markkinoiden määritelmää koskevat näkemykset. Komissio on näet korostanut, että se on

päätöksentekokäytännössään ja erityisesti edellä 153 kohdassa mainitun päätöksensä IV/M.1369 7 perustelukappaleessa todennut, että putkien valmistamisen markkinat ovat putkien vähittäiskaupan markkinoista erilliset, koska asiakaskunnan rakenne on erilainen, myydyt määrät ovat erilaisia ja mahdollisuudet reagoida asiakkaiden toiveisiin ovat erilaiset. Kantajat eivät ole esittäneet näitä perusteluja vastaan mitään pätevää väitettä, joka voisi osoittaa tämän toteamuksen virheelliseksi. Tältä osin pelkästään se seikka, että putkien vähittäismyyjä myy samaa tuotetta kuin putkenvalmistaja, ei osoita sitä, että putkien valmistaminen ja putkien vähittäiskauppa kuuluisivat yksille ja samoille markkinoille.

159 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että komissio ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että riidanalaisen yrityskeskittymän vaikutukset pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin eivät voineet herättää epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

160 Näin ollen kanneperuste on hylättävä.

C *Kanneperuste, jonka mukaan komissio ei ole ottanut huomioon Salzgitterin ja tiettyjen kolmansien yritysten välisiä riidanalaisesta yrityskeskittymästä johtuvia siteitä*

1. Osapuolten lausumat

161 Kantajat vetoavat lähinnä siihen, että komissio on tehnyt arviointivirheen, koska se ei ole ilmoitettua yrityskeskittymää tutkiessaan selvittänyt EY 81 artiklan ja

asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan mukaisesti riidanalaisesta yrityskeskittymästä johtuvien Salzgitterin ja erinäisten kolmansien yritysten keskinäisten riippuvuussuhteiden vahingollisia vaikutuksia. Ne viittaavat erityisesti siihen, että tämän keskittymän seurauksena ensinnäkin Salzgitterillä on yhdessä Usinor/DH:n kanssa määräysvallassaan yhteisyritys Europipe, joka valmistaa suuria hitsattuja putkia neliölevyistä ja kuumavalssatuista leveistä nauhoista, ja toiseksi Salzgitterillä on yhdessä Thyssen/TKS:n kanssa määräysvallassaan yhteisyritys HKM, joka valmistaa raakaterästä, levyaihioita ja neliölevyjä. Ne näet arvioivat, että EY 81 artiklan nojalla komission on otettava huomioon asianomaisten osapuolten keskinäiset suhteet ja selvitettävä, mitkä ovat merkitykselliset vaikutukset kilpailuun kullakin asianomaisilla markkinoilla. Kantajat katsovat lisäksi, että komissiolla on velvollisuus yrityskeskittymiä valvoessaan ottaa huomioon tehokkaalle kilpailulle aiheutuva potentiaalinen vaara, joka johtuu siitä, että kilpailevat tuottajat perustavat yhteisyrityksen yhteisten etujensa nimissä, mikä saattaa vaikuttaa niiden kaupalliseen käyttäytymiseen yhteisillä toiminnan aloilla tai niiden läheisillä aloilla.

162 Komissio arvioi väliintulijoiden tukemana, että kanneperuste on perusteeton (vastinekirjelmän 54—75 kohta, väliintulokirjelmän 32—35 kohta ja suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen 96—108 kohta).

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

163 On muistettava, että Salzgitter on saanut riidanalaisella yrityskeskittymällä määräysvallan MRW:ssä, jolla puolestaan on Usinor-konserniin kuuluvan DH-yhtiön kanssa yhteinen määräysvalta Europipessa. Kuten EY-päätöksen 30 perustelukappaleesta ilmenee, Europipe on johtava yritys maailmassa suurten pitkittäin hitsattujen ja kierrehitsattujen putkien valmistuksessa.

164 Kuten EY-päätöksen 6 perustelukappaleesta lisäksi ilmenee, Salzgitter on hankkinut välillisesti yhteisen määräysvallan myös HKM:ssä ottaessaan määräysvallan MRW:ssä. MRW:llä oli näet jo ennen riidanalaista yrityskeskittymää suoraan 20 prosenttia ja välillisesti yhteisessä määräysvallassa olevan Vallourec & Mannesmann Tubes -yhtiön kautta 30 prosenttia kyseisestä yhteisyrityksestä. Salzgitter jakaa nyttemmin tämän määräysvallan Thyssen-konserniin kuuluvan TKS-yhtiön kautta. HKM valmistaa lähinnä puolivalmisteita.

165 Tästä seuraa, että riidanalaisella yrityskeskittymällä on yhteisyrityksiin Europipe ja HKM kohdistuvan yhteisen määräysvallan kautta luotu välillisiä siteitä Salzgitterin sekä Usinor/DH:n ja Thyssen/TKS:n välille.

166 On siis tutkittava, onko komissio tehnyt kantajien väittämin tavoin arviointivirheen, kun se ei ole arvioinut näiden epäsuorien yhteyksien seurauksia EY 81 artiklan ja asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan valossa.

a) Arviointi EY 81 artiklan perusteella

167 Kantajat vetoavat siihen, että komissio ei ole ottanut EY 81 artiklan mukaisesti huomioon sitä, että sen jälkeen kun yhteisyrityksissä Europipe ja HKM on

hankittu välillisesti yhteinen määräysvalta, on olemassa se vaara, että näiden yhteisyritysten emoyhtiöt yhdenmukaistavat toimintansa niillä markkinoilla, joilla nämä yhteisyritykset toimivat, tai niiden läheisillä markkinoilla.

168 On kuitenkin todettava, että kuten komissio on perustellusti korostanut, yrityskeskittymä ilmoitettiin 1.8.2000 asetuksen N:o 4064/89 4 artiklan perusteella eikä EY 81 artiklan perusteella.

169 Pitää paikkansa, että kuten edellä 77 kohdassa on todettu, komission on lähtökohtaisesti vältettävä epäjohdonmukaisuuksia, joita saattaa esiintyä, kun yhteisön oikeuden eri määräyksiä ja säännöksiä pannaan täytäntöön (edellä 61 kohdassa mainitussa asiassa Matra v. komissio annetun tuomion 41—47 kohta ja 61 kohdassa mainitussa asiassa DIR International Film ym. v. komissio annetun tuomion 21 ja 30 kohta), ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätellyt tämän periaatteen perusteella, että komissio ei voi jättää huomioon ottamatta yrityksille myönnetyn valtiontuen vaikutusta toimivan kilpailun ylläpitämiseen kyseisillä markkinoilla, kun se tekee päätöksen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille (edellä 61 kohdassa mainitussa asiassa RJB Mining v. komissio annetun tuomion 114 kohta). Kantajien mukaan tästä oikeuskäytännöstä seuraa, että komissiota sitoo samansisältöinen velvoite, mikäli se saa arvioidessaan yrityskeskittymän soveltuvuutta yhteismarkkinoille tiedon yhteistoimintajärjestelystä, joka sitoo yhtä yrityskeskittymän osapuolista.

170 On kuitenkin korostettava, että komissiolla ei ollut nyt käsiteltävässä asiassa tietoja tällaisen yhteistoimintajärjestelyn olemassaolosta ja että kantajat eivät ole osoittaneet — eivätkä väittäneetkään — että yrityskeskittymän osapuolet olisivat tehneet rajoittavia sopimuksia Usinorin ja/tai Thyssenin kanssa. Kantajat ovat näet ainoastaan viitanneet siihen vaaraan, että näillä yhtiöillä saattaisi olla

aikomus toimia tällä tavoin, koska ne ovat osakkaina Europipessa ja HKM:ssä. On kuitenkin ilmeistä, että kun komissio arvioi ilmoitetun yrityskeskittymän soveltuvuutta yhteismarkkinoille, sillä ei voi olla EY 81 artiklan nojalla velvollisuutta tutkia sellaista hypoteettista vaaratilannetta, että yrityskeskittymän osapuolilla saattaisi olla aikomus tehdä tällaisia rajoittavia sopimuksia yrityskeskittymän vuoksi. EY 81 artiklan 1 kohdan selkeän sanamuodon mukaan siinä määrättyä kieltoa sovelletaan näet ainoastaan silloin, kun kilpailunvastaisia sopimuksia on tosiasiallisesti tehty. Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on lisäksi todettu, että komission on arvioitava yrityskeskittymän soveltuvuus yhteismarkkinoille yksinomaan niiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, jotka olivat olemassa keskittymän ilmoittamisajankohtana, eikä sellaisten hypoteettisten seikkojen perusteella, joiden taloudellinen merkitys ei ole arvioitavissa päätöksentekoajankohtana (edellä 41 kohdassa mainitussa asiassa Air France v. komissio 19.5.1994 annetun tuomion 70 kohta).

171 Edellä esitetyn perusteella komissiolla ei ollut velvollisuutta arvioida Salzgitterin ja erinäisten kolmansien yritysten välillisten siteiden mahdollisia seurauksia EY 81 artiklan 1 kohdassa määrätyn kiellon valossa eikä se näin ollen ole tehnyt tältä osin arviointivirhettä.

b) Arviointi asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan perusteella

172 Kantajat väittävät, että komissio on laiminlyönyt ottaa asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan perusteella huomioon sen tehokkaalle kilpailulle koituvan potentiaalisen vaaran, joka johtuu siitä, että kilpailevilla valmistajilla on yhteisyritys yhteisten intressien edistämiseksi, ja se saattaa vaikuttaa niiden kaupalliseen käyttäytymiseen yhteisillä tai läheisillä toiminnan aloilla.

173 Tässä yhteydessä on korostettava yleisellä tasolla, että ei ole mahdotonta, etteikö sen kaltaisilla välillisillä siteillä, joita kantajat ovat kyseenalaistaneet nyt käsiteltävässä asiassa, voisi olla vaikutuksia tällä tavoin yhteydessä olevien yritysten kilpailukäyttäytymiseen tietyillä markkinoilla. Käyttäessään määräysvaltaansa yhteisyrityksessä kyseisen yrityksen emoyhtiöiden on näet välttämättä sovittava yhteisyrityksen liiketoiminnallisesta johtamisesta ja tietyssä määrin omasta suhtautumisestaan yhteisyritykseen tietyillä markkinoilla.

174 Tästä seuraa, että tällaisten välillisten taloudellisten ja rakenteellisten siteiden olemassaolo on seikka, joka on otettava huomioon arvioitaessa yrityskeskittymää asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen edellytysten kannalta (ks. vastaavasti määräävien markkina-asemien osalta edellä 105 kohdassa mainitussa asiassa Gencor v. komissio annetun tuomion 277 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

175 Tässä tapauksessa ei ole kuitenkaan osoitettu, että Salzgitterin ja erinäisten kolmansien yritysten välilliset siteet, joihin kantajat ovat viitanneet, olisivat olleet sellaisia, että ne olisivat voineet herättää vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

176 On näet todettava, että kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaista, josta ilmenisi, että Salzgitterin ja Thyssen/TKS:n välillisillä siteillä, jotka johtuvat yhteisyrityksessä HKM käytetystä määräysvallasta, voisi olla vaikutuksia levyaihioiden, neliölevyjen ja kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoihin ja ne voisivat siten herättää vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Kuten komissio on perustellusti korostanut, on myös mahdotonta, että tilanne olisi voinut olla tällainen tässä tapauksessa,

koska ilmoitushetkellä yhteisyritys HKM ei valmistanut neliölevyjä eikä kuumavalssattuja leveitä nauhoja eikä myynyt levyaihioita ulkopuolisille yrityksille.

177 Kantajat eivät ole myöskään esittäneet mitään sellaista, josta ilmenisi, että Salzgitterin ja Usinor/DH:n välillisillä siteillä, jotka johtuvat yhteisyrityksessä Europipe käytetystä määräysvallasta, voisi olla vaikutuksia neliölevyjen ja kuumavalssattujen leveiden nauhojen markkinoihin ja että ne voisivat siten herättää vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Kuten komissio korostaa, on myös epätodennäköistä, että tilanne voisi olla tällainen, koska yrityskeskittymän osapuolten markkinaosuudet ovat näillä markkinoilla hyvin pienet (ks. edellä 119 ja 127 kohta).

178 Lisäksi on korostettava, että vastauksena varauksiin, joita kolmannet osapuolet olivat esittäneet peläten sitä, että Salzgitter ja Usinor/DH aikoisivat riidanalaisesta yrityskeskittymästä seuraavien keskinäisten siteidensä vuoksi rajoittaa neliölevyjen toimituksia Europipen kilpailijoille, komissio on esittänyt EHTY-päätöksen 20—22 perustelukappaleessa perustelut, joiden vuoksi se arvioi, ettei ollut mahdollista, että näillä siteillä voisi olla tällaisia vaikutuksia. Se on ensinnäkin korostanut, että koska Salzgitterin neliölevyjen toimitukset olivat vain 33 000 tonnia vuonna 1999, tämän yrityksen täydellisellä vetäytymiselläkään ei missään tapauksessa olisi tuntuvia vaikutuksia neliölevyjen markkinoihin ja/tai suurten pitkittäin hitsattujen putkien valmistamiseen tarkoitettujen neliölevyjen suppeampiin markkinoihin. Toiseksi se on huomauttanut, että vaikka Usinor/DH:lla oli yhteinen määräysvalta Europipessa jo ennen riidanalaista yrityskeskittymää, kyseinen yritys on edelleen toimittanut neliölevyjä Europipen kanssa kilpaileville putkenvalmistajille. Vaikka oletettaisiinkin, että Usinor/DH lopettaisi toimitukset näille valmistajille, tämä lisäisi myös neliölevyjen tuotantokustannuksia ja heikentäisi näin ollen Europipen kannattavuutta. Siten ei ole syytä pelätä, että Usinor/DH toimisi tällä tavoin. Kolmanneksi komissio on korostanut, että levyjen tuotantokapasiteetti on Euroopassa suureksi osaksi alikäytössä, joten muut putkien valmistamiseen tarkoitettujen neliölevyjen valmistajat voisivat toimittaa neliölevyjä putkenvalmistajille, jotka ovat aiemmin hankkineet tavaran Salzgitteriltä. Lopuksi se on huomauttanut, että ei ole olemassa esteitä sille, että levyjen valmistajat siirtyvät neliölevyjen valmistukseen.

179 Nämä eri perustelut, joiden oikeellisuutta kantajat eivät ole kiistäneet ja jotka kuuluvat EY-päätöksen asiayhteyteen (ks. edellä 123 kohta), osoittavat selvästi ja yksiselitteisesti, että Salzgitterin ja Usinor/DH:n väliset riidanalaisesta yrityskeskittymästä johtuvat siteet eivät missään tapauksessa olleet sellaisia, että niillä olisi voinut olla kantajien väittämiä tuhoisia vertikaalisia vaikutuksia.

180 Näin ollen on katsottava, että komissio ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että ei ollut mahdollista, että Salzgitterin ja erinäisten kolmansien yritysten väliset siteet voisivat herättää epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

c) Päätelmä

181 Edellä esitetyn perusteella kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

D *Kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuus on laiminlyöty*

1. *Osapuolten lausumat*

182 Kantajat väittävät, että komissio on EY-päätöstä tehdessään laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa siltä osin kuin se ei ole perustellut arviointiaan riidan-

alaisen yrityskeskittymän vertikaalisista vaikutuksista suurten hitsattujen putkien markkinoihin ja kyseisen keskittymän sekä horisontaalisista että vertikaalisista vaikutuksista pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin. Lisäksi ne katsovat komission laiminlyöneen perusteluvelvollisuutensa siltä osin kuin EY-päätöksessä ei ole perusteltu sen arviointia Salzgitterin ja erinäisten kolmansien yritysten välisten siteiden vaikutuksista.

183 Komissio kiistää väliintulijoiden tukemana laiminlyöneensä perusteluvelvoitteensa EY-päätöstä tehdessään.

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

184 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimenpiteen luonteen mukaisia ja niissä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviää sen syyt ja siten, että toimivaltainen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, jota niillä, joille päätös on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen (asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

185 Tästä seuraa, että silloin kun komissio julistaa yrityskeskittymän yhteismarkkinoille soveltuvaksi asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella, perusteluvelvollisuuden täyttymisen välttämätön ja riittävä edellytys

on, että kyseisessä päätöksessä esitetään selkeästi ja yksiselitteisesti perustelut, joiden vuoksi komissio on katsonut, että riidanalainen yrityskeskittymä ei herätä vakavia epäilyjä soveltuvuudestaan yhteismarkkinoille. Toisin kuin kantajat esittävät, tästä velvollisuudesta ei kuitenkaan voida päätellä, että komissiolla olisi tällaisessa tapauksessa velvollisuus perustella arviointiaan kaikkien sellaisten oikeudellisten seikkojen tai tosiseikkojen osalta, joilla saattaa olla yhteys ilmoitettuun yrityskeskittymään ja/tai joita on esitetty hallinnollisen menettelyn aikana (ks. vastaavasti edellä 41 kohdassa mainitussa asiassa Air France v. komissio 19.5.1994 annetun tuomion 92 kohta).

186 Tällainen vaatimus ei ensinnäkään olisi yhteensovitettavissa joutuisuusvaatimuksen kanssa, joka velvoittaa komissiota sen käyttäessä yrityskeskittymien valvontaa koskevaa toimivaltaansa ja erityisesti sen hyväksyessä yrityskeskittymän asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella, minkä lisäksi se ei ole perusteltavissa kyseisen toimivallan luonteenkaan vuoksi. On näet todettava, että asetuksella N:o 4064/89 käyttöön otetun sääntelyn yhteydessä komission on arvioitava relevantteja markkinoita koskevan ennusteen perusteella, luodaanko sen käsiteltävänä olevalla yrityskeskittymällä määräävä asema tai vahvistetaanko sillä tällaista asemaa sillä seurauksella, että tehokas kilpailu estyy huomattavasti yhteismarkkinoilla tai sen olennaisella osalla. Tällainen arviointi edellyttää erityisesti niiden seikkojen huolellista tutkimista, joilla on kussakin yksittäistapauksessa merkitystä niiden vaikutusten arvioimiseksi, jotka keskittymästä aiheutuvat kilpailulle relevanteilla markkinoilla (edellä 105 kohdassa mainitussa asiassa Ranska ym. v. komissio annetun tuomion 222 kohta). Tästä seuraa, että mikäli yrityskeskittymällä ei muuteta kilpailutilannetta tietyillä markkinoilla tai muutetaan sitä vain hyvin vähän, komissiolta ei voida edellyttää erityisten perustelujen esittämistä tältä osin. Samoista syistä komissio ei laiminlyö perusteluvelvollisuuttaan, mikäli se ei päätöksessään esitä täsmällisiä perusteluita arvioidessaan yrityskeskittymän tiettyjä erityispiirteitä, mikäli nämä eivät sen mielestä selvästi mitenkään liity asiaan tai ovat merkityksettömiä tai selvästi toissijaisia yrityskeskittymää koskevan arvioinnin kannalta (ks. vastaavasti edellä 184 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Sytraval ja Brink's France annetun tuomion 64 kohta).

187 Edellä esitetystä seuraa, että pelkästään se seikka, että päätökseen, jolla yrityskeskittymä todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella, ei sisälly perusteluja tiettyjen tosiseikkojen tai oikeudellisten seikkojen osalta, ei sellaisenaan merkitse sitä, että komissio olisi laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa, jota sen on noudatettava tällaista päätöstä tehdessään (ks. vastaavasti edellä 41 kohdassa mainitussa asiassa Air France v. komissio 19.5.1994 annetun tuomion 92 kohta ja 123 kohdassa mainitussa asiassa Kaysersberg v. komissio annetun tuomion 150 kohta). Tätä perustelujen puuttumista voidaan näet tulkita myös siten, että komission mielestä nämä seikat eivät voi herättää vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

188 Näiden periaatteiden valossa on selvitettävä, onko komissio laiminlyönyt perusteluvelvoitteensa, kun se ei ole esittänyt EY-päätöksessä nimenomaisia perusteluja arvioinnilleen, joka koskee riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisia vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin, sen sekä horisontaalisia että vertikaalisia vaikutuksia pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin ja Salzgitterin ja erinäisten kolmansien yritysten välisiä siteitä, kuten kantajat väittävät.

189 Tältä osin on aluksi todettava, että kuten edellä tutkittujen väitettyihin arviointivirheisiin liittyvien eri kanneperusteiden tarkastelusta muun muassa ilmenee, komissio on esittänyt EY-päätöksessä selkeästi ja yksiselitteisesti perustelut, joiden vuoksi se katsoi, että riidanalainen yrityskeskittymä ei herättänyt vakavia epäilyjä soveltuvuudestaan yhteismarkkinoille.

190 Vaikka EY-päätöksessä ei perustella komission arviointia riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisista vaikutuksista suurten hitsattujen putkien markkinoihin, on kuitenkin korostettava, että kuten edellä 117 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa on todettu, ei ollut mahdollista, lähinnä sen vuoksi, että osapuolten markkinaosuudet tuotantoketjun aikaisempaan vaiheeseen kuuluvilla

kuumavalssattujen leveiden nauhojen ja neliölevyjen markkinoilla olivat hyvin pienet, että nämä seikat olisivat voineet herättää vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

191 Lisäksi on huomautettava, että komissio on vastauksena muun muassa EBM:n ja Ferndorfin hallinnollisessa menettelyssä esittämiin väitteisiin todennut EHTY-päätöksen 20—22 perustelukappaleessa, jotka kuuluvat EY-päätöksen asiayhteyteen (ks. edellä 123 kohta), perustelut, joiden vuoksi se arvioi, että riidanalainen yrityskeskittymä ei uhkaisi neliölevyjen toimituksia sellaisille yrityksille, jotka kilpailevat yrityskeskittymän osapuolten kanssa tuotantoketjun myöhempään vaiheeseen kuuluvilla suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoilla. Se on lisäksi kirjannut 23 perustelukappaleeseen Salzgitterin syrjimättömyysjulistuksen, jolla pyrittiin vastaamaan riippumattomien putkenvalmistajien huoleen, joka koski Salzgitterin raaka-ainetoimituksia niille.

192 Näin ollen komissio ei ole laiminlyönyt perusteluvelvollisuuttaan riidanalaisesta yrityskeskittymästä suurten hitsattujen putkien markkinoihin koituvien vertikaalisten vaikutusten osalta.

193 Niin ikään on katsottava, että komissio ei ole laiminlyönyt perusteluvelvoitettaan, kun se ei ole päätöksessään perustellut arviointiaan toisaalta riidanalaisen yrityskeskittymän horisontaalisista ja vertikaalisista vaikutuksista pienten putkien markkinoihin ja toisaalta Salzgitterin ja erinäisten kolmansien yritysten välisistä siteistä. Kuten edellä 155 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa ja toisaalta 163 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa on todettu, nämä seikat eivät olisi voineet herättää vakavia epäilyjä riidanalaisen yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Lisäksi on korostettava, että EBM sen enempää kuin Ferndorfkaan eivät ole esittäneet tästä huomautuksia hallinnollisessa menettelyssä.

194 Edellä esitetyn perusteella kanneperuste on hylättävä.

E *Kanneperuste, jonka mukaan erillisten päätösten tekeminen on ollut lainvastaista*

1. *Osapuolten lausumat*

195 Edellä 59 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitetyin perusteluin kantajat katsovat, että komissio on menetellyt lainvastaisesti, kun se on tehnyt erilliset päätökset hyväksyessään riidanalaisen yrityskeskittymän.

196 Komissio kiistää kaikki kantajien perustelut, joiden mukaan se olisi menetellyt lainvastaisesti tehdessään kaksi erillistä päätöstä riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksymisen yhteydessä.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

197 Kuten edellä 67 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitetystä ilmenee, komissio ei ole menetellyt lainvastaisesti tehdessään kaksi erillistä päätöstä riidanalaisen yrityskeskittymän hyväksymisen yhteydessä. Näin ollen kanneperuste on hylättävä.

F *Asiakirjojen esittämistä koskeva vaatimus*

1. *Osapuolten lausumat*

198 Kantajien mielestä Salzgitterillä ja komissiolla ei ole oikeutta nojautua aineellisiin seikkoihin, jotka sisältyvät yrityskeskittymää koskevaan ilmoitukseen, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ja kantajilla ei ole ollut mahdollisuutta tutustua kyseiseen asiakirjaan. Niiden mukaan viittaukset tällaisiin aineellisiin seikkoihin on työjärjestyksen 116 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan c alakohdan nojalla jätettävä tutkimatta. Siltä varalta että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin katsoisi, että nämä seikat voidaan tutkia, kantajat vaativat turvaamistoimena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti määräämään todistelutarkoituksessa, että komissio esittää riidanalaista yrityskeskittymää koskevan hallinnollisen asiakirja-aineiston, tai ainakin määräämään, että komissio esittää kyseistä yrityskeskittymää koskevan ilmoituksen tai ilmoitukset.

199 Komission mielestä olisi epäasianmukaista, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määräisi tällaisista prosessinjohtotoimista, koska ne riippumatta oikeudellisesta perustastaan liittyvät kanteeseen, joka on komission mielestä jätettävä tutkimatta.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

200 Aluksi on huomautettava, että riidanalaista yrityskeskittymää koskevan ilmoituksen esittämisvaatimuksella ei ole enää kohdetta, koska komissio on esittänyt jäljennöksen tästä asiakirjasta 16.12.2002 päivätyn kirjeensä liitteessä, josta on toimitettu jäljennös kantajille.

201 Riidanalaista yrityskeskittymää koskevan hallinnollisen asiakirja-aineiston esittämisvaatimuksesta on todettava, että vaikka komissio ja väliintulijat eivät voi nojautua asiakirjoihin, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ja kantajat eivät ole saaneet tutustua, kuten kantajat esittävät, pelkästään tämä seikka ei ole sellaisenaan hyväksyttävä syy siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määräisi asiakirjojen esittämisestä työjärjestyksen 64 artiklan perusteella. Ainoastaan siinä tapauksessa, että kantajat vetoavat uskottavalla siihen, että nämä asiakirjat ovat välttämättömiä ja oleellisia asian ratkaisemiseksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä tällaisesta prosessinjohtotoimesta. Tässä tapauksessa kantajat eivät ole esittäneet mitään tällaista perustelua. On myös korostettava, että sen lisäksi, että kantajat eivät täsmennä, mitä ne tarkoittavat "hallinnollisella asiakirja-aineistolla", komissio ja väliintulijat eivät ole myöskään missään vaiheessa viitanneet tällaiseen asiakirja-aineistoon.

202 Näin ollen ei ole tarpeen hyväksyä kantajien esittämää hallinnollisen asiakirja-aineiston esittämistä koskevaa vaatimusta.

Oikeudenkäyntikulut

203 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka on hävinnyt asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission ja väliintulijoiden vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan 14.9.2000 tehdyn päätöksen COMP/EHTY.1336 kumoamista.**

2) **Kanne tutkitaan mutta hylätään perusteettomana siltä osin kuin siinä vaaditaan 5.9.2000 tehdyn päätöksen COMP/M.2045 kumoamista.**

3) **Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan komission sekä Salzgitterin ja Mannesmannin oikeudenkäyntikulut.**

Lenaerts Azizi Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä heinäkuuta 2003.

H. Jung K. Lenaerts

kirjaaja jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt II-2285

A EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehtyä päätöstä koskevat oikeussäännöt .. II-2285

B EY:n perustamissopimuksen nojalla tehtyä päätöstä koskevat oikeussäännöt II-2287

Käsiteltävän asian taustalla olevat tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet II-2289

Asianosaisten vaatimukset II-2294

Tutkittavaksi ottaminen II-2295

A Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin siinä vaaditaan EHTY-päätöksen kumoamista II-2295

1. Osapuolten lausumat II-2295

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2296

B Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin siinä vaaditaan EY-päätöksen kumoamista II-2298

1. Osapuolten lausumat II-2298

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2300

C Kantajien väite, jonka mukaan kanne on tutkittava kokonaisuudessaan, koska siinä vaaditaan kahden sellaisen päätöksen kumoamista, jotka todellisuudessa muodostavat yhden ainoan päätöksen II-2304

1. Osapuolten lausumat II-2304

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2306

D Mannesmannin väliintulokirjelmän tutkiminen II-2314

1. Osapuolten lausumat II-2314

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2314

Asiakysymys II-2317

A Kanneperuste, jonka mukaan komissio on tehnyt virheen arvioidessaan riidanalaisen yrityskeskittymän vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin .. II-2317

1. Osapuolten lausumat II-2317

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2321

a) Riidanalaisen yrityskeskittymän horisontaaliset vaikutukset suurten hitsattujen putkien markkinoihin II-2322

b) Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaaliset vaikutukset suurten hitsattujen putkien markkinoihin II-2326

Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaaliset vaikutukset suurten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin II-2326

Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaaliset vaikutukset suurten kierrehitsattujen putkien markkinoihin II-2329

Riidanalaisen yrityskeskittymän vertikaalisia vaikutuksia suurten hitsattujen putkien markkinoihin koskeva päätelmä II-2337

c) Yleinen päätelmä II-2338

B Kanneperuste, jonka mukaan komissio on tehnyt virheen arvioidessaan yrityskeskittymän vaikutuksia pienten pitkittäin hitsattujen putkien markkinoihin .. II-2338

1. Osapuolten lausumat II-2338

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2340

C Kanneperuste, jonka mukaan komissio ei ole ottanut huomioon Salzgitterin ja tiettyjen kolmansien yritysten välisiä riidanalaisesta yrityskeskittymästä johtuvia siteitä II-2341

1. Osapuolten lausumat II-2341

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2342

a) Arviointi EY 81 artiklan perusteella II-2343

b) Arviointi asetuksen N:o 4064/89 2 artiklan perusteella II-2345

c) Päätelmä II-2348

D Kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuus on laiminlyöty II-2348

1. Osapuolten lausumat II-2348

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2349

E Kanneperuste, jonka mukaan erillisten päätösten tekeminen on ollut lainvastaista. II-2353

1. Osapuolten lausumat II-2353

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2353

F Asiakirjojen esittämistä koskeva vaatimus II-2354

1. Osapuolten lausumat II-2354

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta II-2354

Oikeudenkäyntikulut II-2355